

ดานิเอล

บทที่ 1

ดานิเอลถูกนำไปเป็นเชลยในบาบิโลน

1 ในปีที่สามของรัชกาลของเยโฮยาคิม กษัตริย์แห่งยูดาห์ เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์ แห่งกรุงบาบิโลนเสด็จมายังกรุงเยรูซาเล็ม และทรงล้อมกรุงไว้

2 และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมอบเยโฮยาคิมกษัตริย์แห่งยูดาห์ไว้ในหัตถ์ของพระองค์ พร้อมทั้งภษณะบางชิ้นแห่งพระนิเวศน์ของพระเจ้า ซึ่งพระองค์ได้นำมายังแผ่นดินชินาร์มายังเรือนของพระองค์ และพระองค์ทรงนำภษณะเหล่านั้นมาบรรจุไว้ในคลังของพระองค์

3 และกษัตริย์ตรัสกับอัสเพนีสหัวหน้าของพวกชนที่ของพระองค์ว่า อัสเพนีสควรนำบางคนของลูกหลานของอิสราเอลมา และของเชื้อพระวงศ์ของกษัตริย์ และของเชื้อสายของประมุขทั้งหลาย

4 พวกคนหนุ่มที่ปราศจากตำหนิ แต่มีรูปร่างงาม และเชี่ยวชาญในสรรพปัญญา และฉลาดหลักแหลมในความรู้ และเข้าใจในสรรพวิทยา และเป็นผู้มีความสามารถในตนเองที่จะยืนอยู่ในพระราชวังของกษัตริย์ และผู้ซึ่งพวกเขาสามารถสอนวิชาทั้งปวงและภาษาของคนเคลเดียได้

5 และกษัตริย์ทรงกำหนดส่วนอาหารประจำวันแก่พวกเขาจากอาหารของกษัตริย์ และเหล้าองุ่นซึ่งพระองค์ดื่ม โดยเลี้ยงดู

พวกเขาเช่นนั้นสามปี เพื่อเมื่อครบกำหนดเวลานั้นแล้ว พวกเขาจะได้ยืนอยู่ต่อพระพักตร์กษัตริย์

6 บัดนี้ ในท่ามกลางคนเหล่านั้นมีพวกคนหนุ่มแห่งยูดาห์คือ ดานิเอล ฮานันยาห์ มิชาเอล และอาซารียาห์

7 ผู้ซึ่งประมุขของพวกชนที่ได้ตั้งชื่อให้ใหม่ ด้วยว่าท่านให้ดานิเอลมีชื่อว่าเบล-เทซซาร์ และให้ฮานันยาห์มีชื่อว่าซัดรัก และให้มิชาเอลมีชื่อว่าเมซาค และให้อาซารียาห์มีชื่อว่าอาเบดเนโก

ความตั้งใจของดานิเอล

8 แต่ดานิเอลตั้งใจไว้ในใจของตนว่าเขาจะไม่กระทำตัวเองให้เป็นมลทินด้วยส่วนอาหารของกษัตริย์ หรือด้วยเหล้าองุ่นซึ่งพระองค์ดื่ม เพราะฉะนั้นเขาจึงขอร้องประมุขของพวกชนที่เพื่อเขาจะไม่กระทำตัวเองให้เป็นมลทิน

9 บัดนี้พระเจ้าได้ทรงนำดานิเอลมาสู่ความโปรดปรานและความรักอันอ่อนโยนกับประมุขของพวกชนที่

10 และประมุขของพวกชนที่กล่าวแก่ดานิเอลว่า “ข้าเกรงกลัวกษัตริย์เจ้านายของข้า ผู้ทรงกำหนดอาหารของพวกเจ้า และเครื่องดื่มของพวกเจ้า ด้วยว่าทำไมพระองค์จะทอดพระเนตรเห็นว่า ใบหน้าของพวกเจ้าซูบซีดกว่าบรรดาคนหนุ่ม ๆ อายุรุ่นราวคราวเดียวกันกับพวกเจ้า แล้วพวกเจ้าก็จะทำให้ศีระของข้าเข้าสู่อัน-

(1) 2 พกษ 24:1-2; 2 พศด 36:5-7 (2) ดนล 2:37-38 (3) 2 พกษ 20:17-18
(4) สดต 21:18-21; วนฉ 8:18 (5) 1 พกษ 4:22-23 (6) ดนล 2:17; อสค 14:14
(7) ปฐก 41:45 (8) นรธ 1:17-18 (9) ปฐก 32:28; 1 พกษ 8:50 (10) สภข 29:25

ตรายเพราะกษัตริย์”

11 แล้วดาเนียลจึงกล่าวแก่เมลซาร์ ผู้ซึ่งประมุขของพวกชนที่ได้ตั้งให้ดูแลดาเนียล ฮานันยาห์ มิซาเอล และอาซาริยาห์ ว่า

12 “ขอท่านจงทดลองพวกผู้รับใช้ของท่าน ข้าพเจ้าขอร้องท่าน สักสิบวัน และให้พวกเขานำผักมาให้พวกเรากินและน้ำมาให้ดื่ม

13 แล้วให้สีหน้าของพวกเราถูกมองดูต่อหน้าท่าน และสีหน้าของบรรดาคนหนุ่ม ๆ ผู้รับประทานส่วนอาหารของกษัตริย์ และตามที่ท่านเห็น จงจัดการกับพวกผู้รับใช้ของท่านเถิด”

14 ดังนั้นท่านจึงยอมทำตามคนเหล่านั้นในเรื่องนี้ และได้ทดลองพวกเขาสิบวัน

15 และเมื่อครบสิบวันแล้ว สีหน้าของคนเหล่านั้นก็ดีกว่า และเนื้อหนังก็อ้วนท้วนสมบูรณ์กว่าบรรดาคนหนุ่ม ๆ ซึ่งได้รับประทานส่วนอาหารของกษัตริย์

16 ดังนั้นเมลซาร์จึงนำส่วนอาหารของพวกเขามา และเหล้าองุ่นที่พวกเขาควรดื่ม นั้นไปเสีย และให้ผักแก่พวกเขา

17 สำหรับพวกคนหนุ่มทั้งสี่คนนี้ พระเจ้าประทานสรรพวิทยา และความชำนาญในเรื่องวิชาทั้งปวงและปัญญาแก่พวกเขา และดาเนียลมีความเข้าใจในนิมิตทั้งสี่และความฝันทุกประการ

18 บัดนี้พอสิ้นกำหนดวันเหล่านั้นที่กษัตริย์ได้ตรัสว่าเขาคควรนำพวกเขามาเข้าเฝ้า แล้วประมุขของพวกชนที่จึงนำพวก

เขามาเข้าเฝ้าเนบูคัดเนสซาร์

19 และกษัตริย์ก็ทรงสัมภาษณ์พวกเขาและในท่ามกลางบรรดาคนหนุ่มเหล่านั้นไม่พบสักคนหนึ่งเหมือนดาเนียล ฮานันยาห์ มิซาเอลและอาซาริยาห์ เพราะฉะนั้นพวกเขาจึงได้ยืนอยู่ต่อพระพักตร์กษัตริย์

20 และในบรรดาเรื่องราวอันเกี่ยวกับปัญญาและความเข้าใจ ที่กษัตริย์ซักถามพวกเขา พระองค์ทรงพบว่าพวกเขาดีกว่าบรรดาพวกโหราและพวกหมอดูทั้งหมด ที่อยู่ในอาณาจักรทั้งสิ้นของพระองค์สิบเท่า

21 และดาเนียลได้รับราชการเรื่อยมาจนถึงปีแรกแห่งรัชกาลของกษัตริย์ไซรัส

บทที่ 2

ความฝันของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์

1 และในปีที่สองแห่งรัชกาลของเนบูคัดเนสซาร์ เนบูคัดเนสซาร์ได้ทรงฝันหลายเรื่อง โดยที่พระทัยของพระองค์ก็ปั่นป่วน และการบรรทมของพระองค์ก็ปรากฏไปจากพระองค์

2 แล้วกษัตริย์จึงทรงบัญชาให้เรียกพวกโหรา และพวกหมอดู และพวกนักวิทยาศาสตร์ และชนเคลเดียเพื่อสำแดงความฝันเหล่านั้นของพระองค์แก่พระองค์ ดังนั้นเขาทั้งหลายจึงมาและเข้าเฝ้ากษัตริย์

3 และกษัตริย์ตรัสกับพวกเขาว่า “เราได้ฝันความฝันหนึ่ง และจิตใจของเราก็เป็นทุกข์ เพื่อจะทราบความฝันนั้น”

4 แล้วชนเคลเดียจึงกราบทูลกษัตริย์เป็นภาษาของคนซีเรียว่า “โอ ข้าแต่กษัตริย์

(12) ดนล 1:16 (15) อพย 23:25; พย 28:1 (16) ดนล 1:11 (17) 1 พกษ 3:12 (19) ปฐก 41:46

(20) 1 พกษ 4:29-34; สดต 119:99 (21) ดนล 6:28; สดต 110:1 (1) ปฐก 40:5-8; 2 พศด 36:5-7

(2) ดนล 1:20; อสย 47:12-13 (3) ปฐก 40:8 (4) อสร 4:7

ขอทรงพระเจริญเป็นนิตย์ ขอทรงเล่าความฝันนั้นให้แก่พวกผู้รับใช้ของพระองค์ แล้วเหล่าข้าพระองค์จะแสดงการแปลความหมายนั้น”

5 กษัตริย์ทรงตอบและตรัสกับชนเคลเดียว่า “ความฝันนั้นหายไปจากเราแล้ว ถ้าพวกเจ้าจะไม่ให้เรารู้ความฝันนั้น พร้อมการแปลความหมายของมัน พวกเจ้าจะถูกหั่นเป็นชิ้น ๆ และบ้านเรือนของพวกเจ้าจะถูกทำให้เป็นกองขยะ

6 แต่ถ้าพวกเจ้าสำแดงความฝันนั้นและการแปลความหมายของมันให้เรา พวกเจ้าจะได้รับบรรดาของขวัญ และรางวัลทั้งหลาย และเกียรติยศใหญ่ยิ่งจากเรา ฉะนั้นจงสำแดงความฝันนั้นให้เรา และการแปลความหมายของความฝันนั้น”

7 พวกเขตอบอีกและกราบทูลว่า “ขอ กษัตริย์เล่าความฝันนั้นแก่พวกผู้รับใช้ของพระองค์ และเหล่าข้าพระองค์จะแสดงการแปลความหมายของมัน”

8 กษัตริย์ทรงตอบและตรัสว่า “เรารู้เป็นแน่แล้วว่า พวกเจ้าพยายามจะถ่วงเวลาไว้ เพราะพวกเจ้าเห็นว่าความฝันนั้นไปจากเราแล้ว

9 แต่ถ้าพวกเจ้าจะไม่ให้เรารู้ความฝันนั้น ก็มีคำตัดสินสำหรับพวกเจ้าอยู่ข้อเดียว เพราะพวกเจ้าได้เตรียมบรรดาถ้อยคำมุสาและทุจริตที่จะพูดต่อหน้าเรา จนกว่าเวลาจะถูกเปลี่ยนแปลงไป เพราะฉะนั้น พวกเจ้าจึงบอกความฝันนั้นแก่เรา และเราจะรู้ว่าพวกเจ้าสามารถแสดงการแปล

ความหมายของความฝันนั้นให้เราได้”

10 ชนเคลเดียจึงทูลตอบต่อพระพักตร์ กษัตริย์ และกราบทูลว่า “ไม่มีมนุษย์คนใดบนแผ่นดินโลกที่สามารถสำแดงเรื่องของกษัตริย์ได้ เพราะฉะนั้นไม่มีกษัตริย์เจ้านายหรือผู้ปกครองคนใดที่ได้ถามสิ่งเหล่านี้จากโหร หรือหมอดู หรือชนเคลเดียคนใด

11 และสิ่งนี้เป็นสิ่งหายากที่กษัตริย์ทรงต้องการ และไม่มีผู้ใดอื่นที่สามารถสำแดงเรื่องนี้ต่อพระพักตร์กษัตริย์ได้ เว้นแต่พวกพระ ผู้ซึ่งมิได้อาศัยอยู่กับเนื้อหนัง”

12 ด้วยเหตุนี้ กษัตริย์จึงทรงโกรธและเดือดดาลมาก และรับสั่งให้ทำลายพวกนักปราชญ์ทั้งหมดแห่งกรุงบาบิโลนเสีย

13 และพระราชาฤๅษีก็จึงได้ถูกประกาศไปว่า พวกนักปราชญ์เหล่านั้นควรถูกฆ่าเสีย และพวกเขาจึงเสาะหาดานีเอล และพรรคพวกของท่านเพื่อจะฆ่าเสีย

พรรคพวกของดานีเอล

อธิษฐานขอสติปัญญา

14 แล้วดานีเอลก็ตอบด้วยการแนะนำและสติปัญญาต่ออาร์โอดคหัวหน้านาราชของครักษ์ ผู้ซึ่งออกไปเพื่อเซ็นฆ่าบรรดานักปราชญ์แห่งกรุงบาบิโลน

15 ท่านตอบและกล่าวแก่อาร์โอดคหัวหน้านาราชของครักษ์ว่า “ทำไมพระราชาฤๅษีจากกษัตริย์จึงเร่งร้อนเล่า” แล้วอาร์โอดคก็แจ้งเรื่องนั้นให้ดานีเอลทราบ

16 แล้วดานีเอลก็เข้าไปเฝ้า และกราบ

(5) 1 ซมอ 15:33 (6) กตว 22:17; ดนล 5:17 (7) ปญจ 10:4 (8) อฟ 5:16; คส 4:5 (9) อสธ 4:11 (10) ปฐก 41:39; อพย 8:19 (12) โยบ 5:2; สดต 76:10 (13) อสธ 3:12-15 (14) 2 ซมอ 20:16-22; ปญจ 9:13-18 (15) ดนล 2:9 (16) ดนล 2:9-11

ทูลกษัตริย์ขอพระองค์ทรงกำหนดเวลาให้ท่าน และท่านจะแสดงให้เห็นการแปลความหมายนั้น

17 แล้วดาเนียลก็กลับไปบ้านของท่าน และแจ้งเรื่องนั้นให้ฮานันยาห์ มิชาเอล และอาซารียาห์เหล่าสหายของท่านทราบ

18 เพื่อพวกเขาจะทูลขอความเมตตาทั้งหลายของพระเจ้าแห่งสวรรค์เกี่ยวกับความลึกลับนี้ เพื่อดาเนียลและพวกสหายของท่านจะไม่พินาศพร้อมกับบรรดานักปราชญ์ที่เหลืออยู่แห่งกรุงบาบิโลน

พระเจ้าทรงสำแดงให้ดาเนียล

ทราบความหมายของความฝัน

19 แล้วความลึกลับนั้นก็ถูกเปิดเผยแก่ดาเนียลในนิมิตกลางคืน แล้วดาเนียลก็ถวายสาธุการแด่พระเจ้าแห่งสวรรค์

20 ดาเนียลตอบและทูลว่า “สาธุการแด่พระนามของพระเจ้าเป็นนิรันดร์และเป็นนิรันดร์ เพราะสติปัญญาและฤทธานุภาพเป็นของพระองค์

21 และพระองค์ทรงเปลี่ยนบรรดาวาระและฤดูกาลทั้งหลาย พระองค์ทรงถอดบรรดากษัตริย์ และทรงตั้งกษัตริย์ทั้งหลายขึ้นใหม่ พระองค์ประทานสติปัญญาแก่นักปราชญ์ และความรู้แก่คนทั้งหลายที่รู้จักความเข้าใจ

22 พระองค์ทรงเผยสิ่งทั้งหลายที่ลึกลับและลึกลับ พระองค์ทรงทราบว่าอะไรอยู่ในความมืด และความสว่างก็สถิตอยู่กับพระองค์

23 ข้าพระองค์ขอขอบพระคุณพระองค์

และสรรเสริญพระองค์ โอ พระองค์ พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของข้าพระองค์ ผู้ซึ่งได้ประทานสติปัญญาและกำลังแก่ข้าพระองค์ และบัดนี้ได้ทรงสำแดงให้ข้าพระองค์ทราบถึงสิ่งที่ข้าพระองค์ทั้งหลายได้ทูลขอจากพระองค์ เพราะพระองค์ได้ทรงสำแดงเรื่องของกษัตริย์ให้พวกข้าพระองค์ทราบ”

24 ฉะนั้นดาเนียลจึงเข้าไปหาอาร์โอด ผู้ซึ่งกษัตริย์ได้ทรงแต่งตั้งให้ทำลายบรรดานักปราชญ์แห่งกรุงบาบิโลนเสีย ท่านได้เข้าไปและกล่าวแก่อาร์โอดดังนี้ว่า “ขออย่าทำลายบรรดานักปราชญ์แห่งกรุงบาบิโลน ขอโปรดนำตัวข้าพเจ้าเข้าไปเฝ้ากษัตริย์ และข้าพเจ้าจะแสดงให้เห็นการแปลความหมายนั้น”

25 แล้วอาร์โอดก็รับนำตัวดาเนียลเข้าเฝ้ากษัตริย์ และกราบทูลพระองค์ดังนี้ว่า “ข้าพระองค์ได้พบชายคนหนึ่ง ในพวกเขเลยแห่งยูดาห์ ผู้ที่จะให้กษัตริย์ทรงทราบการแปลความหมายนั้น”

26 กษัตริย์จึงทรงตอบและตรัสแก่ดาเนียล ผู้ซึ่งชื่อของท่านคือเบลเทชซาร์ว่า “เจ้าสามารถที่จะให้เราทราบถึงความฝันซึ่งเราได้เห็นนั้น และการแปลความหมายของมันได้หรือ”

27 ดาเนียลทูลตอบต่อพระพักตร์กษัตริย์ และทูลว่า “ความลึกลับซึ่งกษัตริย์ทรงต้องการนั้น พวกนักปราชญ์ พวกหมอดู พวกโหร พวกหมอดูฤกษ์ยาม ไม่สามารถสำแดงให้กษัตริย์ทราบได้

(17) ดนล 1:7; 3:12 (18) 1 ซมอ 17:37 (19) 2 พกษ 6:8-12 (20) ปฐก 14:20

(21) 1 พศด 29:30 (22) ปฐก 37:5-9 (23) 1 พศด 29:13 (24) กจ 27:24

(25) สภข 24:11; ปญจ 9:10 (26) ดนล 1:7; 4:8 (27) โยบ 5:12-13; อสย 19:3

28 แต่มีพระเจ้าองค์หนึ่งในสวรรค์ผู้ทรงเผยความลึกลับทั้งหลาย และทรงให้กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ทราบถึงสิ่งซึ่งจะบังเกิดขึ้นในวาระข้างหน้า ความฝันของพระองค์และบรรดานิมิตแห่งพระเศียรของพระองค์บนแท่นบรรทมของพระองค์นั้นเป็นดังนี้

29 สำหรับพระองค์ โอ ข้าแต่กษัตริย์ ความคิดทั้งหลายของพระองค์ได้เข้ามาในพระตำริของพระองค์บนแท่นบรรทมของพระองค์ ว่าอะไรจะบังเกิดขึ้นในวาระข้างหน้า และพระองค์นั้นผู้ทรงเผยความลึกลับทั้งหลายก็ทรงให้พระองค์ทราบถึงสิ่งที่จะบังเกิดมา

30 แต่สำหรับข้าพระองค์ ความลึกลับนี้มิได้ถูกเปิดเผยแก่ข้าพระองค์เพราะเหตุสติปัญญาใด ๆ ที่ข้าพระองค์มีมากกว่าผู้มีชีวิตคนใด แต่เพราะเห็นแก่คนทั้งหลายที่จะแสดงการแปลความหมายนั้นให้กษัตริย์ทรงทราบ และเพื่อพระองค์จะทรงทราบพระตำริเหล่านั้นแห่งพระทัยของพระองค์

ปฏิมากรในความฝันของ กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์

31 พระองค์ โอ ข้าแต่กษัตริย์ ได้ทรงเห็น และดูเถิด มีปฏิมากรขนาดใหญ่ ปฏิมากรใหญ่นี้ ซึ่งมีความสูงอย่างเล็กก็ตั้งอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ และรูปร่างของปฏิมากรนี้ก็ยากแล้ว

32 เศียรของปฏิมากรนี้เป็นทองคำเนื้อดี ออกของปฏิมากรและแขนของปฏิมากร

เป็นเงิน ท้องของปฏิมากรและโคนขาของปฏิมากรเป็นทองเหลือง

33 ขาของปฏิมากรเป็นเหล็ก เท้าของปฏิมากรส่วนหนึ่งเป็นเหล็กและส่วนหนึ่งเป็นดินเหนียว

34 พระองค์ได้ทรงเห็นจนกระทั่งหินก้อนหนึ่งถูกตัดออกมามิใช่ด้วยมือ ซึ่งกระทบปฏิมากรบนเท้าของปฏิมากรอันเป็นเหล็กและดินเหนียว และได้ทำให้เท้าเหล่านั้นแตกเป็นชิ้น ๆ

35 แล้วส่วนเหล็ก ส่วนดินเหนียว ส่วนทองเหลือง ส่วนเงินและส่วนทองคำ ก็ถูกทำให้แตกเป็นชิ้น ๆ พร้อมกัน และได้กลายเป็นเหมือนเกลบแห่งลานนวดข้าวทั้งหลายในฤดูร้อน และลมก็พัดพาสิ่งเหล่านั้นเอาไปเสีย จนหาสถานที่สำหรับสิ่งเหล่านั้นไม่พบเลย และก้อนหินที่กระทบปฏิมากรนั้นได้กลายเป็นภูเขาใหญ่ลูกหนึ่ง และเต็มแผ่นดินโลกทั้งหมด

36 นี่เป็นความฝันนั้น และข้าพระองค์ทั้งหลายจะบอกการแปลความหมายของความฝันนั้นต่อพระพักตร์กษัตริย์

กรุงบาบิโลนของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ คือราชอาณาจักรโลกแห่งแรก

37 พระองค์ โอ ข้าแต่กษัตริย์ เป็นจอมกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย เพราะพระเจ้าแห่งสวรรค์ได้ประทานราชอาณาจักรหนึ่ง อาณาภพ ฤทธิ์เดชและสง่าราศีแก่พระองค์

38 และที่ไหนดูก็นำบุตรทั้งหลายของมนุษย์อาศัยอยู่ พวกสัตว์ป่าแห่งท้องทุ่ง

(28) สดต 115:3; มธ 6:9 (29) อสค 38:10 (30) ปฐก 41:16 (31) ดนล 7:3-17

(32) อสย 14:4; ยรม 51:7 (33) ดนล 2:40-43 (34) สดต 118:22 (35) อสย 17:13

(36) ดนล 2:23-24 (37) 1 พกษ 4:24; อสร 7:12 (38) สดต 50:10-11; ยรม 27:5-7

และฝูงนกในฟ้าอากาศ พระเจ้าได้ทรงมอบไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ และทรงกระทำให้พระองค์เป็นผู้ปกครองเหนือสรรพสัตว์ทั้งหมด พระองค์เองทรงเป็นเศียรทองคำนี้

ราชอาณาจักรโลก

แห่งที่สองและสาม

คือมีเดียเปอร์เซียและกรีก

39 และภายหลังพระองค์จะเกิดอีกหนึ่งราชอาณาจักรที่ด้อยกว่าพระองค์ และอีกหนึ่งราชอาณาจักรที่เป็นทองเหลือง ซึ่งจะปกครองเหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น

ราชอาณาจักรโลกแห่งที่สี่ คือโรม

40 และราชอาณาจักรที่สี่จะแข็งแรงเหมือนเหล็ก เนื่องด้วยเหล็กทำให้แหลกเป็นชิ้น ๆ และปราบสิ่งทั้งปวงลงได้ และเหมือนเหล็กที่หักสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ราชอาณาจักรนั้นจะทำให้แหลกเป็นชิ้น ๆ และทำให้ฟกช้ำ

41 และเหมือนที่พระองค์ได้ทรงเห็นเท้าและนิ้วเท้าเหล่านั้น ส่วนหนึ่งเป็นดินเหนียวของช่างหม้อ และส่วนหนึ่งเป็นเหล็ก ราชอาณาจักรนั้นจะถูกแบ่งแยก แต่ในราชอาณาจักรนั้นจะมีความแข็งแกร่งของเหล็กนั้นอยู่บ้าง เนื่องด้วยพระองค์ได้ทรงเห็นเหล็กนั้นผสมกับดินโคลน

42 และนิ้วเท้าเหล่านั้นเป็นเหล็กส่วนหนึ่ง และเป็นดินเหนียวส่วนหนึ่ง ฉะนั้น ราชอาณาจักรนั้นจะแข็งแรงบางส่วนและเปราะบางส่วนฉนั้น

43 และเหมือนที่พระองค์ได้ทรงเห็น

เหล็กผสมดินโคลน เขาทั้งหลายจะปะปนตนเองกับเชื้อสายของมนุษย์ แต่พวกเขาจะไม่เกาะติดกันและกัน เหมือนเหล็กไม่ผสมเข้ากับดินเหนียว

หลังจากราชอาณาจักรโรม

คืนมาใหม่แล้ว

ราชอาณาจักรของพระคริสต์จะตั้งขึ้น

44 และในสมัยของกษัตริย์เหล่านี้ พระเจ้าแห่งสวรรค์จะทรงสถาปนาราชอาณาจักรหนึ่ง ซึ่งจะไม่มีวันถูกทำลาย และราชอาณาจักรนั้นจะไม่ตกเป็นของประชาชนอื่น แต่ราชอาณาจักรนั้นจะทำให้แตกเป็นชิ้น ๆ และทำลายราชอาณาจักรเหล่านั้นทั้งหมด และราชอาณาจักรนั้นจะยั่งยืนอยู่เป็นนิรันดร์

45 เหมือนที่พระองค์ได้ทรงเห็นว่าก้อนหินนั้นถูกตัดออกจากภูเขาโดยปราศจากมือ และก้อนหินนั้นได้กระทำให้เหล็กนั้น ทองเหลืองนั้น ดินเหนียวนั้น เงินนั้น และทองคำนั้นแตกเป็นชิ้น ๆ พระเจ้ายิ่งใหญ่ได้ทรงให้กษัตริย์ทราบว่าจะบังเกิดขึ้นภายหลังจากนี้ และความฝันนั้นก็ไว้วางใจได้และการแปลความหมายของมันก็แน่นอน”

กษัตริย์พระราชทาน

ยศชั้นสูงให้แก่ดანიเอล

46 แล้วกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ก็ทรงขบพระพักตร์ของพระองค์ลงและนมัสการดანიเอล และทรงบัญชาว่าพวกเขาควรถวายเครื่องบูชาและเครื่องหอมต่าง ๆ ให้แก่ดანიเอล

(39) ออสย 44:28; ดนล 2:32 (40) ดนล 2:33; ยน 11:48 (41) ดนล 2:33-35

(44) ปฐก 49:10; สดด 2:6-12; ออสย 9:6-7; มธ 3:2-3; อฟ 1:20-22; วว 11:15

(45) ออสย 28:16; ศคย 12:3; มธ 21:24 (46) ลก 17:16; กจ 10:25; วว 11:16

47 กษัตริย์ทรงตอบแก่ดาเนียล และตรัสว่า “แท้จริงแล้ว พระเจ้าของพวกท่านทรงเป็นพระเจ้าเหนือพระทั้งหลาย และทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของกษัตริย์ทั้งหลาย และทรงเป็นผู้เผยความลึกลับทั้งหลาย โดยเห็นว่าท่านสามารถที่จะเผยความลึกลับนี้ได้”

48 แล้วกษัตริย์ก็พระราชทานยศชั้นสูงแก่ดาเนียล และพระราชทานของขวัญใหญ่โตมากมายแก่ท่าน และแต่งตั้งท่านให้เป็นผู้ครอบครองเหนือแคว้นบาบิโลนทั้งหมด และเป็นหัวหน้าผู้ว่าราชการเหนือบรรดานักปราชญ์แห่งกรุงบาบิโลน

49 แล้วดาเนียลก็กราบทูลขอต่อกษัตริย์ และพระองค์ทรงตั้งชัตรีค เมซาคและอาเบตเนโก ให้อยู่เหนือกิจการทั้งหลายของแคว้นบาบิโลน แต่ดาเนียลก็นั่งอยู่ที่ประตูของกษัตริย์

บทที่ 3 ปฏิมากรรูปใหญ่ ของกษัตริย์ เนบูคัดเนสซาร์

1 กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้สร้างปฏิมากรรูปหนึ่งด้วยทองคำ ซึ่งความสูงของมันเป็นหกสิบศอก และความกว้างของมันเป็นหกศอก พระองค์ทรงตั้งปฏิมากรนี้ไว้ ณ ที่ราบแห่งดูรา ในแคว้นบาบิโลน

2 แล้วกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์รับสั่งให้รวบรวมบรรดาประมุข ผู้ว่าราชการทั้งหลาย และพวกนายร้อย ผู้พิพากษาทั้งหลาย บรรดานายคลังทรัพย์ พวกที่ปรัก-

ษา เหล่านายอำเภอ และผู้ปกครองของแคว้นทั้งหลายมาชุมนุมกัน เพื่อมาในงานอุทิศปฏิมากรซึ่งกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้ทรงตั้งขึ้น

3 แล้วบรรดาประมุข ผู้ว่าราชการทั้งหลาย และพวกนายร้อย ผู้พิพากษาทั้งหลาย บรรดานายคลังทรัพย์ พวกที่ปรักษา เหล่านายอำเภอ และผู้ปกครองแห่งแคว้นทั้งหลาย ได้มารวมชุมนุมกันเพื่อในงานอุทิศปฏิมากรซึ่งกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้ทรงตั้งขึ้น และเขาทั้งหลายก็มายืนอยู่หน้าปฏิมากรซึ่งกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้ทรงตั้งขึ้น

4 และโสมกก็ประกาศด้วยเสียงดังว่า “มีพระบัญชาแก่ท่านทั้งหลาย โอ เหล่าประชาชน บรรดาประชาชาติ และภาษาทั้งหลาย ว่า

5 ในเวลาใดที่พวกท่านได้ยินเสียงแห่งแตรทองเหลืองขนาดเล็ก ปี่ พิณเขาคู่ พิณสี่สาย พิณใหญ่ ปี่อู และเครื่องดนตรีทุกชนิด พวกท่านจงกราบลงและนมัสการปฏิมากรทองคำซึ่งกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้ทรงตั้งขึ้น

6 และผู้ใดก็ตามที่ไม่กราบลงและนมัสการ ในช่วงเวลานั้นเองจะถูกโยนเข้าไปในท่ามกลางเตาไฟอันร้อนแรง”

7 เพราะฉะนั้นในเวลานั้น เมื่อประชาชนทุกคนได้ยินเสียงแห่งแตรทองเหลืองขนาดเล็ก ปี่ พิณเขาคู่ พิณสี่สาย พิณใหญ่ และเครื่องดนตรีทุกชนิด บรรดาประชาชน ประชาชาติทั้งปวงและภาษาทั้งหลาย

(47) พบย 10:17; ยชว 22:22 (48) ปฐก 41:39; ดนล 2:6 (49) สภข 28:12

(1) อพย 20:23; พบย 7:25; วนฉ 8:26-27 (2) อพย 32:4-6; กตว 25:2; วนฉ 16:23

(4) ดนล 4:14; สภข 9:13-15 (5) ดนล 3:10 (6) อพย 20:5; อสย 44:17 (7) ยรม 51:7; กจ 14:16

ก็กราบลงและนมัสการปฏิมากรทองคำที่
กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้ทรงตั้งขึ้น

คนยิวสามคนไม่ยอม

กราบลงนมัสการปฏิมากรทองคำ

8 เพราะฉะนั้น ในเวลานั้นชนเคลเดียบาง
คนมาเข้าเฝ้า และกล่าวหาพวกยิว

9 เขาทั้งหลายกราบทูล และทูลกษัตริย์
เนบูคัดเนสซาร์ว่า “โอ ข้าแต่กษัตริย์ ขอ
ทรงพระเจริญเป็นนิตย์

10 พระองค์ โอ ข้าแต่กษัตริย์ ได้ทรง
ออกกฤษฎีกาแล้วว่า ทุกคนที่ได้ยินเสียง
แห่งแตรทองเหลืองขนาดเล็ก ปี่ พิณเขาคู่
พิณสี่สาย พิณใหญ่ ปี่อู้ง และเครื่อง
ดนตรีทุกชนิด จะต้องกราบลงและนมัสการ
ปฏิมากรทองคำนั้น

11 และผู้ใดก็ตามที่ไม่กราบลงและนมัสการ
ผู้นั้นก็ควรถูกโยนเข้าไปในท่ามกลาง
เตาไฟอันร้อนแรง

12 มียิวบางคนผู้ซึ่งพระองค์ได้แต่งตั้ง
ไว้ให้อยู่เหนือกิจการทั้งหลายแห่งแคว้น
บาบิโลน คือชัตรัก เมซาค และอาเบตเนโก
คนเหล่านี้ โอ ข้าแต่กษัตริย์ ไม่ได้เห็น
แก่พระพักตร์พระองค์ พวกเขาไม่ปรน
นิบัติพระทั้งหลายของพระองค์ และไม่
นมัสการปฏิมากรทองคำซึ่งพระองค์ได้
ทรงตั้งขึ้น”

13 แล้วเนบูคัดเนสซาร์ ในความเดือด
ดาลและความกริ้วจัดของพระองค์ มีรับ
สั่งให้นำตัวชัตรัก เมซาค และอาเบตเนโก
เข้ามา แล้วพวกเขาก็นำคนเหล่านี้มาเข้า
เฝ้ากษัตริย์

14 เนบูคัดเนสซาร์ทรงกล่าวและตรัสกับ
พวกเขาว่า “เป็นความจริงหรือไม่ โอ
ชัตรัก เมซาค และอาเบตเนโกเอ๋ย ที่พวก
เจ้าไม่ปรนนิบัติพระทั้งหลายของเรา และ
ไม่นมัสการปฏิมากรทองคำซึ่งเราได้ตั้ง
ขึ้น

15 บัดนี้ถ้าพวกเจ้าพร้อมใจแล้ว ใน
เวลาใดที่พวกเจ้าได้ยินเสียงแห่งแตรทอง
เหลืองขนาดเล็ก ปี่ พิณเขาคู่ พิณสี่สาย
พิณใหญ่ ปี่อู้ง และเครื่องดนตรีทุกชนิด
แล้วพวกเจ้ากราบลงและนมัสการปฏิมา
กรซึ่งเราได้สร้างไว้ นั่นก็ดีอยู่ แต่ถ้าพวก
เจ้าไม่นมัสการ ในชั่วโหม่งนั้นเองพวกเจ้า
จะถูกโยนเข้าไปในท่ามกลางเตาไฟอัน
ร้อนแรง และผู้ใดเล่าเป็นพระเจ้าองค์นั้น
ที่จะช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากมือของเราได้”

16 ชัตรัก เมซาค และอาเบตเนโกตอบ
และกราบทูลกษัตริย์ว่า “โอ ข้าแต่เนบู
คัดเนสซาร์ ข้าพระองค์ทั้งหลายไม่กังวล
ใจที่จะตอบพระองค์ในเรื่องนี้เลย

17 หากเป็นเช่นนั้นคือ พระเจ้าของพวก
ข้าพระองค์ผู้ซึ่งพวกข้าพระองค์ปรนนิบัติ
สามารถช่วยพวกข้าพระองค์ให้พ้นจาก
เตาไฟอันร้อนแรงนั้น พระองค์ก็จะทรง
ช่วยพวกข้าพระองค์ให้พ้นจากพระหัตถ์
ของพระองค์ โอ ข้าแต่กษัตริย์

18 แต่หากไม่เป็นอย่างนั้น ขอพระองค์
ทรงทราบเถิด โอ ข้าแต่กษัตริย์ ว่าพวก
ข้าพระองค์จะไม่ปรนนิบัติพระทั้งหลาย
ของพระองค์ และไม่นมัสการปฏิมากร
ทองคำซึ่งพระองค์ได้ทรงตั้งขึ้น”

(8) อสร 4:12-16; อสร 3:6 (9) ดนล 3:4-5 (10) อพย 1:16

(12) อสร 3:8 (13) ปฐก 4:5 (14) อพย 21:13-14

(15) ดนล 3:10; ลก 4:7-8 (17) ปฐก 17:1; 1 ซมอ 17:37 (18) โยบ 13:15

**คนยิวที่สัตย์ซื่ออยู่ใน
เตาไฟอย่างปลอดภัย**

19 แล้วเนบูคัดเนสซาร์ทรงเติมไปด้วยความกริ้ว และการแสดงออกของพระพักตร์พระองค์ก็เปลี่ยนไปต่อชัตรีค เมซาค และอาเบตเนโก ฉะนั้นพระองค์จึงตรัสและรับสั่งว่า พวกเขาคควรทำเตาไฟให้ร้อนกว่าที่เคยทำอีกเจ็ดเท่า

20 และพระองค์รับสั่งให้บางคนที่มีกำลังมากที่สุด ในกองทัพของพระองค์มามาจัด ชัตรีค เมซาค และอาเบตเนโก และให้โยนพวกเขาเข้าไปในเตาไฟอันร้อนแรงนั้น

21 แล้วชายเหล่านี้ก็ถูกมัดโดยยังสวมเสื้อคลุมของตน กางเกงของตน และหมวกของตน และเครื่องแต่งกายอื่น ๆ ของตน และถูกโยนเข้าไปในท่ามกลางเตาไฟอันร้อนแรงนั้น

22 ฉะนั้นเพราะว่าคำสั่งของกษัตริย์นั้นรุนแรงต่อนัก และเตาไฟก็ร้อนจัด เปลวไฟจึงได้ฆ่าคนเหล่านั้นที่ยกตัวชัตรีค เมซาค และอาเบตเนโกขึ้นมา

23 และชายทั้งสามคนนั้น คือชัตรีค เมซาค และอาเบตเนโกก็หล่นลงไปท่ามกลางเตาไฟอันร้อนแรงนั้นทั้งที่ถูกมัดอยู่

24 แล้วกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ประหลาดพระทัย และทรงลุกขึ้นโดยฉับพลัน และทรงกล่าว และตรัสกับพวกที่ปรึกษาของพระองค์ว่า “พวกเราได้โยนชายสามคนที่ถูกมัดไว้ให้เข้าไปในท่ามกลางไฟมิใช่หรือ” พวกเขาตอบและกราบทูล

กษัตริย์ว่า “จริงพระเจ้าข้า โอ ข้าแต่กษัตริย์”

25 พระองค์ทรงตอบและตรัสว่า “ดูเถิด เราเห็นชายสี่คนถูกปล่อย กำลังเดินอยู่ในท่ามกลางไฟ และพวกเขาก็ไม่ได้รับอันตรายใด ๆ และรูปร่างของคนเหล่านั้นเหมือนกับพระบุตรของพระเจ้า”

เนบูคัดเนสซาร์

ถวายเกียรติยศแด่พระเจ้า

26 แล้วเนบูคัดเนสซาร์เสด็จมาใกล้ประตูเตาไฟอันร้อนแรงนั้น และทรงกล่าวและตรัสว่า “ชัตรีค เมซาค และอาเบตเนโก พวกเจ้า เหล่าผู้รับใช้ของพระเจ้าสูงสุดจงออกมาเถิด และจงมาที่นี่” แล้วชัตรีค เมซาค และอาเบตเนโกก็เดินออกมาจากท่ามกลางไฟนั้น

27 และบรรดาประมุข ผู้ว่าราชการทั้งหลาย และพวกนายร้อย และเหล่าที่ปรึกษาของกษัตริย์ ซึ่งมามุงดู ได้เห็นชายสามคนนี้ ผู้ซึ่งไฟไม่มีอำนาจอะไรเหนือร่างกายของพวกเขา และผมแห่งศีรษะของพวกเขาก็ได้ไหม้เกรียม และเสื้อคลุมของพวกเขาไม่ถูกเปลี่ยนแปลง และไม่มิกลิ่นไฟมาติดตัวพวกเขาเลย

28 และเนบูคัดเนสซาร์ทรงกล่าวและตรัสว่า “สาธุการแด่พระเจ้าของชัตรีค เมซาค และอาเบตเนโก ผู้ได้ส่งทูตสวรรค์ของพระองค์มา และช่วยพวกผู้รับใช้ของพระองค์ให้พ้น ผู้ซึ่งได้วางใจในพระองค์ และได้เปลี่ยนถ้อยคำของกษัตริย์ และยอมพลีร่างกายของพวกเขาเสีย เพื่อพวกเขา

(19) สภข 21:24; ลก 12:4-5 (20) ดนล 3:15; กจ 12:4-5 (23) สดต 34:19

(24) 1 ซมอ 17:55; ดนล 5:6; กจ 5:23-25 (25) สดต 91:3-9; อสย 43:2; มก 16:18

(26) ดนล 3:17; กจ 16:17; 27:23 (27) 1 ซมอ 17:46-47; 2 พกษ 19:19 (28) ปฐก 9:26; อสร 1:3

จะไม่ปรนนิบัติหรือนมัสการพระอื่นใด
นอกจากพระเจ้าของพวกเขาเอง

29 เพราะฉะนั้นเราจึงออกกฤษฎีกาว่า
บรรดาประชาชน ประชาชาติ และภาษา
ซึ่งกล่าวร้ายต่อพระเจ้าของซัดรัก เมซาค
และอาเบตเนโก จะถูกหั่นเป็นชิ้น ๆ และ
บ้านเรือนของพวกเขาจะถูกทำให้เป็นกอง
ขยะ เพราะว่าไม่มีพระเจ้าอื่นที่จะสามารถ
ช่วยให้พ้นตามอย่างนี้ได้”

30 แล้วกษัตริย์ได้ทรงเลื้อนยศให้ซัดรัก
เมซาค และอาเบตเนโกสูงขึ้นอีกในแคว้น
บาบิโลน

บทที่ 4

เนบูคัดเนสซาร์กล่าวถึง

ความสัมพันธ์ของพระองค์กับพระเจ้า

1 กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ ขอประกาศแก่
เหล่าประชาชน บรรดาประชาชาติ และ
ภาษาทั้งหลาย ที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินโลก
ทั้งสิ้นว่า สันติสุขจงมีแก่ท่านทั้งหลาย
อย่างทวีคูณ

2 เราคิดว่าเป็นการดีที่จะแสดงบรรดา
หมายสำคัญและการอัศจรรย์ทั้งหลายที่
พระเจ้าผู้สูงสุดได้ทรงกระทำแก่เรา

3 บรรดาหมายสำคัญของพระองค์นั้น
ใหญ่ยิ่ง และการมหัศจรรย์ทั้งหลายของ
พระองค์ก็ทรงฤทธานุภาพ อาณาจักรของ
พระองค์เป็นอาณาจักรนิรันดร์ และ
อำนาจครอบครองของพระองค์นั้นดำรง
อยู่ทุกชั่วอายุ

เนบูคัดเนสซาร์ทรงนิมิตเห็นต้นไม้ใหญ่

4 เรา คือ เนบูคัดเนสซาร์อยู่เป็นผาสุกใน

เรือนของเรา และมีความสุขเจริญอยู่ในวัง
ของเรา

5 เราได้เห็นความฝันซึ่งกระทำให้เรากลัว
และความคิดทั้งหลายบนที่นอนของเรา
และนิมิตทั้งหลายแห่งศึรชะของเรากระ-
ทำให้เราเป็นทุกข์

6 ฉะนั้นเราจึงได้ออกกฤษฎีกาเพื่อนำ
บรรดานักปราชญ์แห่งบาบิโลนทั้งสิ้นมา
หาเรา เพื่อพวกเขาจะได้ให้เราทราบถึง
การแปลความหมายของความฝันนั้น

7 แล้วพวกโหร พวกหมอดู ชนเคลเดีย
และพวกหมอดูฤกษ์ยามได้มาเข้าเฝ้า
และเราได้เล่าความฝันนั้นต่อหน้าพวกเขา
แต่พวกเขาไม่ได้ให้เราทราบถึงการแปล
ความหมายของความฝันนั้น

8 แต่ในที่สุด ดาเนียลก็มาเข้าเฝ้าเรา
ผู้ซึ่งมีชื่อว่าเบลเทซซาร์ ตามนามแห่ง
พระของเรา และผู้ซึ่งวิญญานของบรรดา
พระผู้บริสุทธิ์อยู่ในตัวเขา และต่อหน้าเขา
เราก็เล่าความฝันนั้น โดยกล่าวว่า

9 “โอ เบลเทซซาร์ หัวหน้าของพวกโหร
เพราะเราทราบว่าคุณวิญญานของบรรดาพระ
ผู้บริสุทธิ์อยู่ในท่าน และไม่มีมลทิน
ใด ๆ ทำให้ท่านลำบากใจ จงบอกนิมิต
ทั้งหลายแห่งความฝันของเราที่เราได้เห็น
และการแปลความหมายของพวกมันแก่
เราเถิด

10 นิมิตทั้งหลายแห่งศึรชะของเราใน
ที่นอนของเราเป็นดังนี้ เราได้เห็น และดู
เถิด ต้นไม้ต้นหนึ่งในท่ามกลางแผ่นดิน
โลก และความสูงของมันใหญ่โต

(29) พบญ 32:31; สดต 3:8 (30) 1 ซมอ 2:30; สดต 91:14 (1) อสธ 3:12; ศคย 8:23

(2) ยชว 7:19; สดต 51:14 (3) พบญ 4:34; สดต 71:19-20 (4) สดต 30:6-7 (5) ดนล 2:1

(6) ปฐก 41:7-8; อสย 8:19 (7) อสย 44:25 (8) อสย 46:1; ยรม 50:2 (9) ดนล 1:20 (10) สดต 37:35-36

11 ต้นไม้นั้นเติบโตและแข็งแรง และความสูงของมันขึ้นไปถึงฟ้าสวรรค์ และมองเห็นต้นไม้นั้นได้จนถึงที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก

12 ใบทั้งหลายของมันกิ่งงาม และผลของมันก็มาก และในต้นไม้นั้น มีอาหารสำหรับชีวิตทั้งปวง พวกสัตว์ป่าแห่งท้องทุ่งอาศัยอยู่ได้ร่มของมัน และฝูงนกแห่งฟ้าอากาศก็อาศัยอยู่ในกิ่งก้านทั้งหลายของมัน และเนื้อหนังทั้งลั่นก็ถูกเลี้ยงดูจากมัน

13 เราได้เห็นในนิมิตเหล่านั้นแห่งศีรษะของเรuben ที่นอนของเรา และดูเถิด ผู้พิทักษ์องค์หนึ่งและองค์บริสุทธิ์ผู้หนึ่งได้ลงมาจากสวรรค์

14 ท่านร้องเสียงดัง และกล่าวดังนี้ว่า ‘จงฟันต้นไม้นั้นและตัดกิ่งทั้งหลายของมันออกเสีย จงสับดให้ใบทั้งหลายของมันร่วงออก และให้ผลของมันกระจายไป จงให้พวกสัตว์ป่าหนีไปเสียจากใต้ต้นไม้นั้น และให้ฝูงนกหนีไปเสียจากกิ่งทั้งหลายของมัน

15 แต่อย่างไรก็ตาม จงปล่อยให้ตอรากของมันติดอยู่ในดิน คือมีเปลือกเหล็กและทองเหลืองสวมไว้ ในท่ามกลางหญ้าอ่อนแห่งทุ่งนา และจงให้มันเปียกด้วยน้ำค้างจากฟ้าสวรรค์ และจงให้ส่วนของเขาอยู่กับพวกสัตว์ป่าในหญ้าแห่งพื้นดิน

16 จงให้ใจของเขาเปลี่ยนเสียจากใจของมนุษย์ และจงให้ใจของสัตว์ป่าถูกมอบไว้แก่เขา และจงให้เจ็ดวาระผ่านไปเหนือเขา

17 เรื่องนี้เป็นไปตามคำสั่งของพวกผู้พิทักษ์ และคำตัดสินเป็นไปตามวาตะขององค์บริสุทธิ์ทั้งหลาย เพื่อผู้มีชีวิตอยู่จะได้ทราบว่าผู้สูงสุดทรงปกครองอยู่เหนือราชอาณาจักรของมนุษย์ และประทานราชอาณาจักรนั้นแก่ผู้ใดก็ตามที่พระองค์ทรงปรารถนา และทรงตั้งผู้ที่ด้อยที่สุดให้อยู่เหนือราชอาณาจักรนั้น’

18 ความฝันนี้ เรา คือ กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ ได้เห็น บัดนี้ ท่าน โอ เบลเทซซาร์ จงสำแดงการแปลความหมายของมันเถิด เพราะพวกนักปราชญ์ทั้งสิ้นแห่งราชอาณาจักรของเราไม่สามารถที่จะให้เราทราบการแปลความหมายนั้นได้ แต่ท่านสามารถ เพราะวิญญานของบรรดาพระผู้บริสุทธิ์อยู่ในตัวท่าน”

ราชอาณาจักรของ

เนบูคัดเนสซาร์จะถูกตัดลง

19 แล้วดาเนียล ผู้ซึ่งมีชื่อว่าเบลเทซซาร์ ก็นั่งอยู่ชั่วโง่งหนึ่ง และความคิดทั้งหลายของท่านก็กระทำให้ท่านเป็นทุกข์ กษัตริย์ทรงกล่าวและตรัสว่า “เบลเทซซาร์เอ๋ย อย่าให้ความฝันหรือการแปลความหมายของมันกระทำให้ท่านเป็นทุกข์เลย” เบลเทซซาร์ทูลตอบและกราบทูลว่า “เจ้านายของข้าพระองค์ ขอให้ความฝันนั้นบังเกิดแก่คนทั้งหลายที่เกลียดชังพระองค์เถิด และขอให้การแปลความหมายของมันบังเกิดแก่บรรดาศัตรูของพระองค์เถิด

20 ต้นไม้ที่พระองค์ได้ทรงเห็น ซึ่งเติบโต

(11) ปฐก 11:4 (12) ยรม 27:6-7 (13) ดนล 4:5 (14) วว 10:3 (15) โยบ 14:7-9; อสค 29:14-15 (16) ดนล 4:32-33; อสย 6:10 (17) 1 พกษ 22:19-20 (18) ปฐก 41:8; อสย 19:3 (19) ยรม 4:19; ฮบก 3:10 (20) อสค 31:3; ดนล 4:10-12

และแข็งแรง ซึ่งความสูงของมันขึ้นไปถึงฟ้าสวรรค์ และมองเห็นต้นไม้ที่โตจนถึงที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก

21 ซึ่งใบทั้งหลายของมันถึงดงาม และผลของมันก็มาก และในต้นไม้ที่โตนั้น มีอาหารสำหรับชีวิตทั้งปวง พวกสัตว์ป่าแห่งท้องทุ่งอาศัยอยู่ได้มัน และนกทั้งปวงอาศัยอยู่ของมัน ผึ้งนกแห่งฟ้าอากาศก็มาอาศัยอยู่

22 นี่คือพระองค์เอง โอ ข้าแต่กษัตริย์ ผู้ทรงเจริญและกลายเป็นผู้เข้มแข็ง ด้วยว่าความยิ่งใหญ่ของพระองค์ได้เจริญ และขึ้นไปถึงฟ้าสวรรค์ และอำนาจครอบครองของพระองค์ก็ไปถึงที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก

23 และที่กษัตริย์ทรงได้เห็นผู้พิทักษ์องค์หนึ่งและองค์บริสุทธิผู้หนึ่งลงมาจากฟ้าสวรรค์ และกล่าวว่า ‘จงฟันต้นไม้ที่โตลงและทำลายมันเสีย แต่จงปล่อยให้ตอรากติดอยู่ในดิน คือมีเปลือกเหล็กและทองเหลืองสวมไว้ ในหลุมอ่อนแห่งท้องทุ่งและให้มันเปื่อยด้วยน้ำค้างจากฟ้าสวรรค์ และให้ส่วนของเขายู่กับพวกสัตว์ป่าแห่งท้องทุ่ง และจงให้เจ็ดวาระผ่านไปเหนือเขา’

24 นี่เป็นการแปลความหมายนั้น โอ ข้าแต่กษัตริย์ และนี่เป็นพระราชกฤษฎีกามาจากผู้สูงสุด ซึ่งมาถึงกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์

25 พวกเขาจะขับไล่พระองค์ไปเสียจากมนุษย์ และที่อาศัยของพระองค์จะอยู่กับพวกสัตว์ป่าแห่งท้องทุ่ง และพวกเขาจะ

ทำให้พระองค์เสวยหย้าอย่างกับวัว และพวกเขาจะทำให้พระองค์เปื่อยด้วยน้ำค้างจากฟ้าสวรรค์ และเจ็ดวาระจะผ่านไปเหนือพระองค์ จนกว่าพระองค์จะทราบว่ามีผู้สูงสุดนั้นทรงปกครองในราชอาณาจักรของมนุษย์ และประทานราชอาณาจักรนั้นแก่ผู้ใดก็ตามที่พระองค์ทรงปรารถนา

26 และที่พวกเขาได้บัญชาให้เหลือตอรากต้นไม้ที่โตนั้นไว้ นั่นคือราชอาณาจักรของพระองค์จะมั่นคงต่อพระองค์ หลังจากนี้ที่พระองค์จะทรงทราบแล้วว่าสวรรค์ทั้งหลายปกครองอยู่จริง ๆ

27 เพราะฉะนั้น โอ ข้าแต่กษัตริย์ ขอให้คำปรึกษาของข้าพระองค์เป็นที่พอพระทัยพระองค์ และขอทรงเลิกทำบาปทั้งหลายของพระองค์ด้วยความชอบธรรม และบรรดาความชั่วช้าของพระองค์โดยการสำแดงความเมตตาต่อคนยากจน ถ้าหากสิ่งนั้นอาจทำให้ความสงบสุขของพระองค์ยืดยาวไปอีกได้”

ความเยอหยิ่งของกษัตริย์

เนบูคัดเนสซาร์ถูกพิพากษา

28 สิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้นได้บังเกิดขึ้นแก่กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์

29 พอสิ้นสิบสองเดือน พระองค์เสด็จดำเนินอยู่ในพระราชวังแห่งราชอาณาจักรของกรุงบาบิโลน

30 และกษัตริย์ทรงกล่าวและตรัสว่า “นี่เป็นกรุงบาบิโลนที่ยิ่งใหญ่มิใช่หรือ ที่เราได้สร้างไว้เพื่อวงศ์วานแห่งอาณาจักรนี้ โดยอานุภาพแห่งอำนาจของเรา และเพื่อ

(22) 2 ซมอ 12:7 (23) ดนล 4:13-17; 5:21 (24) โยบ 20:29; สดต 2:7; อสย 14:24-27; 23:9

(25) ดนล 4:32-33; โยบ 30:3-8 (26) ดนล 4:15; มธ 5:34 (27) ปฐก 41:33-37

(28) กตว 23:19; สภข 10:24 (29) ปฐก 6:3; ปญจ 8:11 (30) สภข 16:18

เป็นศักดิ์ศรีแห่งความสูงส่งของเรา”

31 ขณะที่พระวาทะนั้นยังอยู่ในพระโอษฐ์ของกษัตริย์ ก็มีเสียงหนึ่งตกลงมาจากฟ้าสวรรค์ โดยตรัสว่า “โอ กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ วาจาที่ถูกกล่าวแก่เจ้าแล้วว่า ราชอาณาจักรได้พรากไปเสียจากเจ้าแล้ว

32 และพวกเขาจะขับไล่เจ้าไปเสียจากมนุษย์ และที่อาศัยของเจ้าจะอยู่กับพวกสัตว์ป่าแห่งท้องทุ่ง และพวกเขาจะทำให้เจ้ากินหญ้าอย่างกับวัว และเจ็ดวาระจะผ่านไปเหนือเจ้า จนกว่าเจ้าจะรู้ว่า ผู้สูงสุดนั้นทรงปกครองในราชอาณาจักรของมนุษย์ และประธานราชอาณาจักรนั้นแก่ผู้ใดก็ตามที่พระองค์ทรงปรารถนา”

33 ในช่วงเวลานั้นเอง สิ่งนั้นก็ถูกทำให้สำเร็จจริงต่อเนบูคัดเนสซาร์ และพระองค์ถูกขับไล่ไปเสียจากมนุษย์ และได้เสวยหญ้าอย่างกับวัว และพระกายของพระองค์ก็เปียกด้วยน้ำค้างจากฟ้าสวรรค์ จนเส้นขนทั้งหลายของพระองค์งอกยาวอย่างกับขนของพวกนกอินทรี และเล็บของพระองค์ก็เหมือนกรงเล็บของนกทั้งหลาย

34 เมื่อสิ้นสุดวาระนั้นแล้ว เรา คือเนบูคัดเนสซาร์ ได้เงยหน้าของเราดูฟ้าสวรรค์ และความเข้าใจของเราก็กลับคืนมาสู่เรา และเราได้ถวายสาธุการแด่ผู้สูงสุดนั้น และเราได้สรรเสริญและถวายเกียรติยศแด่พระองค์ผู้ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ ผู้ซึ่งอำนาจครอบครองของพระองค์เป็นอำนาจครอบครองนิรันดร์ และอาณาจักรของพระองค์ดำรงอยู่ทุกชั่วอายุ

35 และชาวแผ่นดินโลกทั้งสิ้นก็นับว่าไม่มีค่า และพระองค์ทรงกระทำตามชอบพระทัยของพระองค์ในกองทัพแห่งสวรรค์นั้น และในท่ามกลางชาวแผ่นดินโลก และไม่มีผู้ใดสามารถยับยั้งพระหัตถ์ของพระองค์ได้ หรือกล่าวแก่พระองค์ได้ว่า “พระองค์ทรงกระทำสิ่งใด”

36 ในเวลานั้นเอง ความเข้าใจของเราได้กลับคืนมาสู่เรา และเพื่อสง่าราศีแห่งราชอาณาจักรของเรา เกียรติยศและความสูงส่งของเราได้กลับมาสู่เราอีก และบรรดาที่ปรึกษาของเรา และพวกเจ้านายของเราได้เสาะหาเรา และเราได้ถูกสถาปนาไว้ในราชอาณาจักรของเรา และเดชานุภาพอันเลิศได้ถูกเพิ่มพูนให้แก่เรา

37 บัดนี้ เรา คือ เนบูคัดเนสซาร์ ขอสรรเสริญ และยกย่อง และถวายพระเกียรติแด่พระมหากษัตริย์แห่งสวรรค์ ผู้ซึ่งพระราชกิจทั้งสิ้นของพระองค์เป็นความจริง และทางทั้งหลายของพระองค์เป็นความเที่ยงธรรม และคนเหล่านั้นที่ดำเนินในความเย่อหยิ่ง พระองค์ก็ทรงสามารถทำให้ต่ำลง

บทที่ 5

การเลี้ยงใหญ่ของเบลชัสซาร์

1 กษัตริย์เบลชัสซาร์ได้ทรงจัดการเลี้ยงใหญ่แก่เจ้านายหนึ่งพันคนของพระองค์ และเสวยเหล้าองุ่นต่อหน้าคนหนึ่งพันคนนั้น

2 เบลชัสซาร์ ขณะที่พระองค์ทรงลืมนรสเหล้าองุ่นนั้น ทรงมีพระบัญชาให้นำ

(31) อพย 15:9-10; โยบ 20:23 (32) ดนล 4:14-16 (33) โยบ 20:5; อสย 30:14

(34) สดต 121:1; ดนล 4:16; ยนา 2:2-4 (35) โยบ 34:14-15; อสย 40:15-17

(36) 1 ซมอ 2:30; โยบ 13:12 (37) 1 ปด 2:9-10 (1) ปฐก 40:20; อสย 1:3 (2) 2 พกษ 24:13

บรรดาภานะทองคำและเงินซึ่งเนบูคัด-
เนสซาร์พระชนกของพระองค์ได้ทรง
กวาดมาจากพระวิหารซึ่งอยู่ในกรุงเยรู-
ซาเล็มออกมา เพื่อกษัตริย์และบรรดา
ประมุขของพระองค์ มเหสีทั้งหลายของ
พระองค์ และเหล่านางสนมของพระองค์
จะได้ดื่มจากภานะเหล่านั้น

3 แล้วพวกเขาได้นำบรรดาภานะทองคำ
ที่ได้ถูกกวาดมาจากพระวิหารแห่งพระ
นิเวศน์ของพระเจ้าซึ่งอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม
และกษัตริย์และบรรดาประมุขของพระ
องค์ มเหสีทั้งหลายของพระองค์ และ
เหล่านางสนมของพระองค์ ได้ดื่มจาก
ภานะเหล่านั้น

4 เขาทั้งหลายได้ดื่มเหล้าองุ่น และสร-
เรณูบรรดาพระที่ทำด้วยทองคำ และเงิน
ทองเหลือง เหล็ก ไม้และหิน

พระเจ้าทรงเขียนที่ผนังของพระราชวัง

5 ในชั่วโมงนั้นเอง นิ้วมือของมนุษย์คน
หนึ่งได้ปรากฏขึ้น และได้เขียนไว้บนปูน
ผนังแห่งพระราชวังของกษัตริย์ตรงข้าม
กับเชิงเทียน และกษัตริย์ก็ทรงเห็นส่วน
ของมือที่เขียนนั้น

6 แล้วสี่พระพักตร์ของกษัตริย์ก็เปลี่ยน
ไป และพระดำริทั้งหลายของพระองค์กระ
ทำให้พระองค์เป็นทุกข์ จนกระทั่งข้อต่อ
เหล่านั้นของสะโพกของพระองค์สั่น และ
หัวเข่าทั้งสองของพระองค์ก็กระทบกัน

7 กษัตริย์ร้องเสียงดังให้นำพวกหมอดู
ชนเคลเดีย และพวกหมอดูถูกข่มขู่เข้ามา
มาเฝ้า และกษัตริย์กล่าวว่า และตรัสกับพวก

นักปราชญ์แห่งกรุงบาบิโลนว่า “ผู้ใดก็
ตามที่จะอ่านข้อเขียนนี้ และตีความให้เรา
ได้ จะถูกสวมด้วยเสื้อสีแดงเข้ม และถูก
สวมด้วยสร้อยคอทองคำรอบคอของเขา
และจะถูกตั้งให้เป็นผู้ครอบครองอันดับ
สามในราชอาณาจักร”

8 แล้วพวกนักปราชญ์ของกษัตริย์ก็เข้ามา
ทั้งหมด แต่พวกเขาไม่สามารถอ่านข้อ
เขียนนั้น หรือแจ้งให้กษัตริย์ทรงทราบ
ความหมายของข้อเขียนนั้นได้

9 แล้วกษัตริย์เบลซัสซาร์ก็เป็นทุกข์ยิ่งนัก
และสี่พระพักตร์ของพระองค์ก็เปลี่ยนไป และ
พวกเจ้านายของพระองค์ก็ประหลาดใจ

10 บัดนี้พระราชินี ด้วยเหตุพระวาทะ
ทั้งหลายของกษัตริย์และพวกเจ้านายของ
พระองค์ ก็เสด็จเข้ามาในท้องพระโรงการ
เลี้ยง และพระราชินีทูลและตรัสว่า “โอ
ข้าแต่กษัตริย์ ขอทรงพระเจริญเป็นนิตย์
ขออย่าให้พระดำริทั้งหลายของพระองค์
รบกวนพระองค์ หรือให้สี่พระพักตร์พระ
องค์ถูกเปลี่ยนไป

11 มีชายคนหนึ่งในราชอาณาจักรของ
พระองค์ ผู้ซึ่งมีวิญญาณของบรรดาพระ
ผู้บริสุทธิ์ในตัวเขา ในสมัยราชการของ
พระชนกของพระองค์ ความสว่าง และ
ความเข้าใจ และสติปัญญา เหมือนสติ-
ปัญญาของพวกพระ ได้ถูกพบในชายคน
นี้ ผู้ซึ่งกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์พระชนก
ของพระองค์ คือกษัตริย์องค์นั้น ดิฉัน
ขอกล่าวว่า พระชนกของพระองค์ ได้ทรง
แต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าของพวกโหร พวก

(4) วาน 16:23-24 (5) โยบ 20:5; สดต 78:30-31

(6) โยบ 15:20-27; ดนล 5:9 (7) ปฐก 41:8; อสย 44:25 (8) ปฐก 41:8; อสย 47:9

(9) โยบ 18:11-14; สดต 18:14 (10) ปฐก 35:17-18 (11) 2 ซมอ 14:17; กจ 12:22

หมอดู ชนเคลเดีย และพวกหมอดูฤกษ์ยาม

12 เพราะว่าวิญญาณเลิศ และความรู้อย่าง และความเข้าใจ การแปลความหมายของความฝันทั้งหลาย และการแก้ปริศนาต่าง ๆ และการแก้ข้อสงสัยทั้งหลาย ถูกพบในดาเนียลคนเดียวเท่านั้นเอง ผู้ซึ่งกษัตริย์องค์นั้นได้ประทานนามว่า เบล-เทซซาร์ บัดนี้ขอทรงเรียกดาเนียลมาเข้าเฝ้า และเขาจะแสดงการแปลความหมายนั้น”

13 แล้วดาเนียลถูกนำมาเข้าเฝ้ากษัตริย์ และกษัตริย์ทรงกล่าวและตรัสกับดาเนียลว่า “ท่านคือดาเนียลคนนั้น ผู้ซึ่งเป็นของลูกหลานของพวกที่ถูกกวาดมาเป็นเชลยจากประเทศยูดาห์ ผู้ซึ่งกษัตริย์พระชนกของเราได้นำมาออกจากยูดาห์หรือ

14 เราได้ยินเกี่ยวกับท่านแล้วว่า วิญญาณของพวกพระองค์อยู่ในตัวท่าน และความสว่าง และความเข้าใจ และสติปัญญาเลิศ ถูกพบอยู่ในตัวท่าน

15 และบัดนี้ พวกนักปราชญ์ พวกหมอดูถูกนำมาเข้าเฝ้าเรา เพื่อพวกเขาควรอ่านข้อความนี้ และแปลความหมายให้เรา แต่พวกเขาไม่สามารถแปลความหมายของข้อความนี้ได้

16 และเราได้ยินถึงท่านแล้วว่า ท่านสามารถทำการแปลทั้งหลายและแก้ข้อสงสัยต่าง ๆ ได้ บัดนี้ถ้าท่านสามารถอ่านข้อความและแปลความหมายให้เราทราบได้ ท่านจะถูกสวมด้วยเสื้อสีแดงเข้ม และถูก

สวมด้วยสร้อยคอทองคำรอบคอของท่าน และจะถูกตั้งให้เป็นผู้ครอบครองอันดับสามในราชอาณาจักร”

ดาเนียลกราบทูล

พระวณะของพระเจ้าถวยกษัตริย์

17 แล้วดาเนียลทูลตอบและกราบทูลต่อพระพักตร์กษัตริย์ว่า “ขอทรงเก็บบรรดาของพระราชทานของพระองค์ไว้กับพระองค์เถิด และขอพระราชทานรางวัลทั้งหลายของพระองค์แก่ผู้อื่น ถึงอย่างนั้นข้าพระองค์จะขออ่านข้อเขียนนี้ถวยกษัตริย์ และถวยคำแปลความหมายให้พระองค์ทรงทราบ

18 โอ พระองค์ ข้าแต่กษัตริย์ พระเจ้าสูงสุดได้ประทานราชอาณาจักร และความยิ่งใหญ่ และสง่าราศี และเกียรติยศแด่เนบูคัดเนซซาร์พระชนกของพระองค์

19 และเพราะความยิ่งใหญ่ซึ่งพระองค์ได้ประทานแด่เนบูคัดเนซซาร์ บรรดาประชาชน ประชาชาติทั้งปวง และภาษาทั้งหลายจึงได้สั่นสะท้านและเกรงขามต่อพระพักตร์พระองค์ท่าน ผู้ใดที่พระองค์ท่านทรงประสงค์ พระองค์ท่านก็ทรงประหารผู้นั้น และผู้ใดที่พระองค์ท่านทรงประสงค์ พระองค์ท่านก็ทรงให้มีชีวิตอยู่ต่อไป และผู้ใดที่พระองค์ท่านทรงประสงค์ พระองค์ท่านก็ทรงแต่งตั้ง และผู้ใดที่พระองค์ท่านทรงประสงค์ พระองค์ท่านก็ทรงทำให้ด้อยลง

20 แต่เมื่อพระทัยของพระองค์ท่านได้ผยองขึ้น และพระดำริของพระองค์ท่านก็

(12) สดต 16:3; สภข 12:26; คส 1:29 (13) อสร 6:16; ดนล 5:11; ยน 7:1, 3 (14) ดนล 5:11-12

(15) อสย 29:10-12; ดนล 5:7-8 (16) ปฐก 40:8; ดนล 5:7 (17) ปฐก 14:23; 2 พกษ 3:13; กจ 8:20

(18) พบท 32:8; สดต 7:17; กจ 7:48 (19) ยรม 25:9; สบก 2:5 (20) อพย 9:17; โยบ 15:25-27

แข่งกระต่ายไปในความเยือกแข็ง พระองค์
ท่านจึงทรงถูกขับออกจากพระที่นั่งของ
พระองค์ท่าน และพวกเขาได้รับสง่าราศี
ของพระองค์ท่านไปเสียจากพระองค์ท่าน
21 และพระองค์ท่านได้ทรงถูกขับไล่ไป
จากบุตรทั้งหลายของมนุษย์ และพระทัย
ของพระองค์ท่านได้ถูกทำให้เป็นเหมือน
ใจสัตว์ป่าทั้งหลาย และที่อาศัยของพระ
องค์ท่านคืออยู่กับพวกลาป่า พวกเขา
เลี้ยงพระองค์ท่านด้วยหญ้าเหมือนวัวตัว
ผู้ และพระกายของพระองค์ท่านก็เปียก
ด้วยน้ำค้างจากฟ้าสวรรค์ จนกระทั่งพระ
องค์ท่านได้รู้ว่าพระเจ้าสูงสุดทรงปกครอง
ในอาณาจักรของมนุษย์ และพระเจ้าทรง
แต่งตั้งผู้ใดก็ตามที่พระองค์จะทรงปรา
รณาให้ปกครอง
22 และพระองค์ ผู้เป็นราชโอรสของพระ
องค์ท่าน โอ ซาแต่เบลชัสซาร์ มิได้ถ่อม
พระทัยของพระองค์ลง ถึงแม้ว่าพระองค์
ได้ทรงทราบเรื่องนี้ทั้งสิ้นแล้ว
23 แต่ได้ทรงยกพระองค์เองขึ้นสู้กับองค์
พระผู้เป็นเจ้าแห่งสวรรค์ และพวกเขา
ได้นำภานะทั้งหลายแห่งพระนิเวศน์ของ
องค์พระผู้เป็นเจ้ามาต่อพระพักตร์พระ
องค์ และตัวพระองค์ และพวกเจ้านาย
ของพระองค์ และมเหสีทั้งหลายของพระ
องค์ และบรรดานางสนมของพระองค์ ได้
ดื่มเหล้าองุ่นจากภานะเหล่านั้น และ
พระองค์ได้ทรงสรรเสริญเหล่าพระที่
ทำ
ด้วยเงิน และทองคำ ทองเหลือง เหล็ก ไม้
และหิน ซึ่งจะดู หรือฟัง หรือรู้เรื่องก็

ไม่ได้ และพระเจ้าผู้ซึ่งลบล้างของพระ
องค์อยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า และผู้ซึ่ง
ทางทั้งสิ้นของพระองค์ก็ขึ้นอยู่กับพระเจ้า
พระองค์ก็ได้ถวายพระเกียรติเลย
24 แล้วส่วนของมือนั้นได้ถูกส่งมาจาก
พระเจ้า และข้อเขียนนี้ได้ถูกจารึกไว้
25 นี่เป็นข้อเขียนที่ถูกจารึกไว้คือ เมเน
เมเน เทเคล อุฟารสิน
26 นี่เป็นคำไขเรื่องราวนั้น เมเน พระเจ้า
ได้ทรงคำนวณราชอาณาจักรของพระองค์
ไว้แล้ว และทรงนำราชอาณาจักรนั้นมาถึง
สิ้นสุด
27 เทเคล พระองค์ได้ถูกขังในตรารู และ
ทรงเห็นว่ายังขาดอยู่
28 เปเรส ราชอาณาจักรของพระองค์ถูก
แบ่งออก และถูกมอบไว้แก่คนมีเดีย และ
คนเปอร์เซีย”
29 แล้วเบลชัสซาร์ก็ทรงบัญชา และพวก
เขาได้สวมดาเนียลด้วยเสื้อสีแดงเข้ม และ
สวมด้วยสร้อยคอทองคำรอบคอของท่าน
และทรงให้ประกาศเกี่ยวกับท่านว่า ท่าน
ได้ถูกตั้งให้เป็นผู้ครอบครองอันดับสาม
ในราชอาณาจักร
30 ในคืนวันนั้นเอง เบลชัสซาร์กษัตริย์
แห่งชนเคลเดียก็ทรงถูกประหาร
31 และดาร์ริอัสคนมีเดียก็ทรงรับราช
อาณาจักร โดยมีพระชนมายุหกสิบสอง
พรรษา

บทที่ 6

ตำแหน่งของดาเนียล

1 ดาร์ริอัสทรงพอพระทัยที่จะแต่งตั้งประ

(21) โยบ 30:3-7 (22) ดนล 5:18 (23) 2 พกษ 14:10 (24) ดนล 5:5

(26) โยบ 14:14; อสย 13:1 (27) โยบ 31:6; สดต 62:9 (28) ดนล 5:31 (29) ดนล 5:7

(30) อสย 21:4-9 (31) ดนล 6:1 (1) อพย 18:21-22; อสย 1:1; 1 ปต 2:14

มุขหนึ่งร้อยยี่สิบคนขึ้นเหนือราชอาณาจักร ผู้ซึ่งจะอยู่เหนือราชอาณาจักรทั้งหมด

2 และเหนือประมุขเหล่านี้มีประธานสามคน ในพวกนี้ดาเนียลเป็นคนแรก เพื่อให้บรรดาประมุขรายงานต่อพวกประธานและกษัตริย์จะได้ทรงขาดผลประโยชน์

3 แล้วดาเนียลคนนี้ก็มิมีชื่อเสียงยิ่งกว่าบรรดาประธานและบรรดาประมุข เพราะวิญญานดีเลิศสถิตอยู่ในท่าน และกษัตริย์ก็ทรงหมายพระทัยจะแต่งตั้งท่านให้ครอบครองเหนือราชอาณาจักรนั้นทั้งหมด

4 ดังนั้น ประธานและประมุขเหล่านั้นจึงหามูลเหตุฟ้องดาเนียลในเรื่องเกี่ยวกับราชอาณาจักร แต่พวกเขาก็หามูลเหตุหรือความผิดไม่ได้ เพราะท่านเป็นคนสัตย์ซื่อ และจะพบความพลั้งพลาดหรือความผิดในท่านมิได้เลย

5 แล้วคนเหล่านี้จึงกล่าวว่า “พวกเราจะหาเหตุใด ๆ ฟ้องดาเนียลคนนี้ได้เลย นอกจากพวกเราหาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติของพระเจ้าของเขา”

6 ดังนั้น บรรดาประธานและประมุขเหล่านี้จึงได้รวมตัวกันเข้าเฝ้ากษัตริย์ และทูลกษัตริย์ว่า “ข้าแต่กษัตริย์ดาร์ริอัส ขอทรงพระเจริญเป็นนิตย์

7 บรรดาประธานแห่งราชอาณาจักร พวกผู้ว่าราชการ และประมุขทั้งหลาย พวกที่ปรึกษา และนายร้อยทั้งหลายได้ปรึกษาหารือกันเพื่อจัดตั้งพระราชกำหนด และ

ให้ออกพระราชกฤษฎีกาอันมั่นคงว่า ผู้ใดก็ตามที่จะทูลขอต่อพระเจ้าหรือมนุษย์คนใดเป็นเวลาสามสิบวันนี้ นอกจากขอต่อพระองค์ โอ ข้าแต่กษัตริย์ ผู้นั้นจะถูกโยนลงในถ้ำสิงโต

พระราชกฤษฎีกา

ห้ามอธิษฐานต่อพระเจ้า

8 บัดนี้ โอ ข้าแต่กษัตริย์ ขอออกพระราชกฤษฎีกา และลงพระนามในหนังสือสำคัญ เพื่อพระราชกฤษฎีกานั้นจะเปลี่ยนแปลงไม่ได้ ตามกฎหมายของคนมีเดีย และคนเปอร์เซีย ซึ่งจะแก้ไขไม่ได้”

9 เพราะฉะนั้นกษัตริย์ดาร์ริอัสจึงทรงลงพระนามในหนังสือสำคัญและพระราชกฤษฎีกานั้น

ดาเนียลอธิษฐานต่อพระเจ้า

วันละสามครั้ง

10 บัดนี้เมื่อดาเนียลทราบว่าจะลงพระนามในหนังสือสำคัญนั้นแล้ว ท่านก็เข้าไปในบ้านของท่าน และหน้าต่างทั้งหลายของท่านเปิดในท้องชั้นบนของท่านตรงไปยังกรุงเยรูซาเล็ม ท่านก็คุกเข่าลงบนเข่าของท่านวันละสามครั้ง และอธิษฐาน และขอบพระคุณต่อพระพักตร์พระเจ้าของท่าน เหมือนที่ท่านได้เคยกระทำมาแต่ก่อน

11 แล้วคนเหล่านี้ก็ได้รวมตัวกัน และได้พบดาเนียลกำลังอธิษฐานและวิงวอนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าของท่าน

12 แล้วเขาทั้งหลายก็เข้ามาใกล้ และกราบทูลต่อพระพักตร์กษัตริย์เกี่ยวกับ

(2) 1 ซมอ 2:30; สกษ 3:16 (3) สกษ 22:29; ดนล 5:12 (4) ปฐก 43:18; วนจ 14:4

(5) 1 ซมอ 24:17; อสธ 3:8 (6) สดต 56:6; มธ 27:23-25 (7) ดนล 6:2-3; มคา 6:5 (8) อสธ 3:12; อสย 10:1

(9) สดต 62:9-10 (10) สก 14:26; กจ 4:17 (11) ดนล 6:6 (12) กจ 16:19; 24:2-9

พระราชกฤษฎีกาของกษัตริย์ว่า “พระองค์ได้ทรงลงพระนามในพระราชกฤษฎีกาฉบับหนึ่งมิใช่หรือว่า ทุกคนที่จะทูลขอต่อพระเจ้าหรือมนุษย์คนใดภายในสามสิบวันนี้ นอกจากทูลขอต่อพระองค์ โอ ข้าแต่กษัตริย์ ผู้นั้นจะถูกโยนลงไปในถ้ำสิงโต” กษัตริย์ทรงตอบและตรัสว่า “เรื่องนั้นเป็นความจริง ตามกฎหมายของคนมีเดียและคนเปอร์เซียซึ่งจะแก้ไขไม่ได้”

13 แล้วพวกเขาจึงตอบและกราบทูลต่อพระพักตร์กษัตริย์ว่า “ดานีเอลคนนั้นผู้ซึ่งเป็นพวกลูกหลานของพวกที่ถูกกวาดมาเป็นเชลยแห่งยูดาห์ ไม่ได้เห็นแก่พระพักตร์พระองค์ โอ ข้าแต่กษัตริย์ หรือพระราชกฤษฎีกาที่พระองค์ทรงลงพระนามไว้ แต่ทำการทูลขอของเขาวันละสามครั้ง”

14 แล้วกษัตริย์ เมื่อพระองค์ทรงสดับถ้อยคำเหล่านี้แล้ว ก็ทรงไม่พอพระทัยตัวเองยิ่งนัก และทรงตั้งพระทัยหาทางช่วยดานีเอลให้พ้น และพระองค์ทรงทำงานหนักจนถึงเวลาดวงอาทิตย์ตกเพื่อหาหนทางช่วยดานีเอลให้รอดพ้น

15 แล้วคนเหล่านี้ก็รวมตัวกันมาเข้าเฝ้ากษัตริย์ และกราบทูลกษัตริย์ว่า “ขอทราบเถิด โอ ข้าแต่กษัตริย์ ว่ากฎหมายของคนมีเดียและคนเปอร์เซียระบุไว้ว่า ไม่มีพระราชกฤษฎีกาใดหรือกฎหมายใดซึ่งกษัตริย์ทรงสถาปนาไว้แล้วสามารถถูกเปลี่ยนแปลงได้”

ดานีเอลถูกทิ้งในถ้ำสิงโต

16 แล้วกษัตริย์จึงทรงบัญชา และพวกเขาได้นำดานีเอลมา และโยนท่านเข้าไปในถ้ำสิงโต บัดนี้กษัตริย์ทรงกล่าวและตรัสแก่ดานีเอลว่า “พระเจ้าของท่าน ผู้ซึ่งท่านปรนนิบัติอยู่เนื่องนิยนั้น พระองค์จะทรงช่วยท่านให้รอดพ้น”

17 และหिनก้อนหนึ่งถูกนำมา และถูกวางไว้บนปากถ้ำนั้น และกษัตริย์ก็ได้ทรงประทับตราหินก้อนนั้นด้วยแหวนตราของพระองค์เอง และด้วยแหวนตราของพวกเจ้านายของพระองค์ เพื่อพระประสงค์นั้นจะไม่เปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับดานีเอล

กษัตริย์ทรงเป็นทุกข์ในพระทัย

ทรงบัญชาให้นำดานีเอลออกมาจากถ้ำ

18 แล้วกษัตริย์ก็เสด็จไปยังพระราชวังของพระองค์ และทรงอดพระกระยาหารตลอดคืนนั้น และไม่มีเครื่องดนตรีอันใดถูกนำมาต่อพระพักตร์พระองค์ และการบรรทมของพระองค์ก็ไปเสียจากพระองค์

19 แล้วกษัตริย์ทรงลุกขึ้นแต่เช้าตรู่มาก ๆ และรีบเสด็จไปยังถ้ำสิงโต

20 และเมื่อพระองค์เสด็จมาถึงถ้ำนั้น พระองค์ก็ตรัสเรียกดานีเอลด้วยเสียงโหม่นัส และกษัตริย์ทรงกล่าวและตรัสกับดานีเอลว่า “โอ ดานีเอล ผู้รับใช้ของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ พระเจ้าของท่าน ผู้ซึ่งท่านปรนนิบัติอยู่เนื่องนิยนั้น ทรงสามารถที่จะช่วยท่านให้พ้นจากพวกสิงโตได้ไหม”

21 แล้วดานีเอลกราบทูลกษัตริย์ว่า “โอ

(13) อสธ 3:8; ดนล 1:6; กจ 5:29; 17:7 (14) มธ 27:17-24; มก 6:26; ลก 23:13

(15) อสธ 8:8; สดต 94:20-21 (16) 2 ซมอ 3:39; สภษ 29:25 (17) พคค 3:53

(18) 2 ซมอ 12:16-17 (19) มธ 28:1; มก 16:2; 2 คร 2:13 (20) ดนล 6:16 (21) นทม 2:3; ดนล 6:6

ข้าแต่กษัตริย์ ขอทรงพระเจริญเป็นนิตย์
22 พระเจ้าของข้าพระองค์ได้ทรงส่งทูตสวรรค์ของพระองค์มา และได้ปิดปากของพวกสิงโตไว้ พวกมันจึงมิได้ทำอันตรายแก่ข้าพระองค์ เพราะต่อพระพักตร์พระเจ้า ความบริสุทธิ์ได้ถูกพบในข้าพระองค์ และต่อพระพักตร์พระองค์ด้วย โอ ข้าแต่กษัตริย์ ข้าพระองค์มิได้กระทำความผิดประการใด”

23 แล้วกษัตริย์ก็ทรงปีติยินดียิ่งนักเพราะดาเนียล และทรงบัญชาให้พวกเขานำดาเนียลขึ้นมาจากถ้ำ ดังนั้นดาเนียลจึงถูกนำขึ้นมาจากถ้ำ และไม่พบอันตรายอย่างใดบนตัวท่านเลย เพราะท่านได้เชื่อในพระเจ้าของท่าน

24 แล้วกษัตริย์ทรงบัญชา และพวกเขานำชายเหล่านั้นที่ได้ฟ้องดาเนียลมา และพวกเขาโยนพวกเขาเข้าไปในถ้ำสิงโต ทั้งตัวพวกเขา บุตรทั้งหลายของพวกเขา และภรรยาของพวกเขา และพวกสิงโตก็ได้กัดพวกเขา และหักกระดูกกระดูกของพวกเขาทั้งหลายเป็นชิ้น ๆ ก่อนที่พวกเขาตกลงไปถึงพื้นถ้ำด้วยซ้ำ

ดาริอัสยกย่องพระเจ้าของดาเนียล

25 แล้วกษัตริย์ดาริอัสทรงมีพระราชสาส์นไปถึงบรรดาประชาชน ประชาชาติทั้งปวง และภาษาทั้งหลายที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินโลกทั้งสิ้นว่า “สันติสุขจงมีแก่ท่านทั้งหลายอย่างทวีคูณ

26 เราออกกฤษฎีกาว่า ในอำนาจครอบครองทุกแห่งของราชอาณาจักรของเรา

ให้คนทั้งหลายสั่นสะท้านและยำเกรงต่อพระพักตร์พระเจ้าของดาเนียล เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ และทรงมั่นคงเป็นนิตย์ และอาณาจักรของพระองค์ซึ่งจะไม่ถูกทำลาย และอำนาจครอบครองของพระองค์จะดำรงอยู่จนถึงที่สุด

27 พระองค์ทรงช่วยให้พ้นและช่วยให้พ้นภัย และพระองค์ทรงกระทำบรรดาหมายสำคัญและการมหัศจรรย์ทั้งหลายในฟ้าสวรรค์และในแผ่นดินโลก ผู้ได้ทรงช่วยดาเนียลให้พ้นจากฤทธิ์ของพวกสิงโต”

28 ดังนั้นดาเนียลผู้นี้จึงได้เจริญขึ้นในรัชสมัยของดาร์ริอัส และในรัชสมัยของไซรัสคนเปอร์เซีย

บทที่ 7

อาณาจักรโลกทั้งสี่

ซึ่งได้ออกมาจากทะเลแห่งมนุษย์

1 ในปีต้นแห่งรัชกาลของเบลซัสซาร์ กษัตริย์แห่งกรุงบาบิโลน ดาเนียลมีความฝันและบรรดานิมิตแห่งศีรชะของท่านบนที่นอนของท่าน แล้วท่านได้บันทึกความฝันนั้นไว้ และกล่าวใจความหลักของเรื่องราวเหล่านั้น

2 ดาเนียลพูดและกล่าวว่า “ข้าพเจ้าได้เห็นในนิมิตของข้าพเจ้าในเวลากลางคืน และดูเถิด ลมทั้งสี่ของฟ้าสวรรค์ได้ปลุกปั่นอยู่บนทะเลใหญ่นั้น

3 และสัตว์มหึมาสี่ตัวได้ขึ้นมาจากทะเล แต่ละตัวก็ต่างกัน

(22) 2 ซมอ 22:7; สดต 31:14 (23) อพย 18:9; 1 พกษ 5:7 (24) พบญ 19:18-20; อสธ 7:10
(25) อสร 1:1-2; อสธ 3:12 (26) สดต 2:11 (27) โยบ 36:15; สดต 18:48
(28) 2 พศด 36:22; อสย 44:28 (1) ดนล 5:1; 8:1 (2) วว 7:1 (3) ดนล 2:32-33

4 ตัวแรกเหมือนสิงโต และมีปีกของนกอินทรี ข้าพเจ้าได้มองดูจนชนปีกนั้นถูกถอนออกไป และมันถูกยกขึ้นมาจากแผ่นดิน และถูกทำให้ยืนบนเท้าเหมือนมนุษย์ และใจของมนุษย์ถูกมอบให้แก่มัน

5 และดูเถิด มีสัตว์อีกตัวหนึ่งเป็นตัวยี่สิบสองเหมือนหมี และมันขยิบตัวข้างหนึ่งขึ้น และมันมีกระดูกซี่โครงสามซี่อยู่ในปากของมันระหว่างซี่ฟันของมัน และพวกเขาพูดกับมันดังนี้ว่า ‘จงลุกขึ้นกินเนื้อให้มาก ๆ’

6 หลังจากนั้น ข้าพเจ้าก็ได้มองดู และดูเถิด อีกตัวหนึ่งเหมือนเสือดาว ซึ่งบนหลังของมันมีปีกของนกสี่ปีก สัตว์นั้นมีหัวสี่หัวด้วย และอำนาจครอบครองถูกมอบไว้แก่มัน

7 หลังจากนั้น ข้าพเจ้าได้เห็นในบรรดานิมิตกลางคืน และดูเถิด สัตว์ตัวที่สี่ ร้ายกาจและน่ากลัว และแข็งแรงยิ่งนัก และมันมีฟันเหล็กซี่ใหญ่ มันกินและหักเป็นชิ้น ๆ และกระแทบสิ่งที่เหลือนั้นเสียด้วยเท้าของมัน และมันต่างกับสัตว์อื่นทั้งสิ้นที่อยู่ก่อนมัน และมันมีเขาสิบเขา

8 ข้าพเจ้าพิเคราะห์เรื่องเขาเหล่านั้น และดูเถิด ในท่ามกลางเขาเหล่านั้นมีเขาสีดำอีกอันหนึ่งงอกขึ้นมา ต่อหน้ามันเขาสีดำอันในเขารุ่นแรกเหล่านั้นได้ถูกถอนรากออกไป และดูเถิด ในเขานี้มีตาเหมือนตามนุษย์ และมีปากพูดเรื่องใหญ่โตทั้งหลาย

9 ข้าพเจ้าได้มองดูจนมีหลายบัลลังก์ถูก

โยนลง และผู้ทรงเจริญด้วยวัยวุฒิมาประทับ ผู้ซึ่งฉลองพระองค์ของพระองค์ขาวอย่างหิมะ และพระเศวตแห่งพระเศียรของพระองค์เหมือนขนแกะบริสุทธิ์ พระบัลลังก์ของพระองค์เป็นเหมือนเปลวเพลิงร้อนแรง และกงจักรของบัลลังก์นั้นเป็นเหมือนไฟลุก

10 ธาตุไฟร้อนแรงพุ่งออกและไหลออกมาต่อพระพักตร์พระองค์ คนนับเป็นแสน ๆ พรณินัตติพระองค์ และคนนับเป็นโกฏิ ๆ ยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ การพิพากษานั้นก็พร้อมแล้ว และหนังสือเหล่านั้นก็ถูกเปิดแล้ว

11 แล้วข้าพเจ้าก็มองดู เพราะเสียงของบรรดาถ้อยคำใหญ่โตซึ่งเขาเหล่านั้นได้พูด ข้าพเจ้าได้มองดูจนสัตว์ตัวนั้นถูกฆ่าเสีย และศพของมันก็ถูกทำลาย และถูกมอบให้แก่เปลวเพลิงที่แผดเผา

12 เกี่ยวกับเรื่องสัตว์เหล่านั้นที่เหลืออยู่ พวกมันถูกเอาราชอำนาจของพวกมันไปเสีย ถึงอย่างนั้นชีวิตของพวกมันก็ถูกยืดเวลาออกไปนานฤดูหนึ่งและวาระหนึ่ง

13 ข้าพเจ้าได้เห็นในนิมิตกลางคืนเหล่านั้น และดูเถิด ผู้หนึ่งเหมือนบุตรมนุษย์ได้เสด็จมาพร้อมกับบรรดาเมฆแห่งท้องฟ้า และมาหาผู้ทรงเจริญด้วยวัยวุฒิ และพวกเขาเหล่านั้นมาเฝ้าต่อพระพักตร์พระองค์

14 และอำนาจครอบครอง และสง่าราศี และราชอาณาจักร ถูกมอบให้แก่ท่าน เพื่อบรรดาประชาชน ประชาชาติทั้งปวง

(4) พยัญ 28:49; 2 ซมอ 1:23 (5) 2 พกษ 2:24 (6) ดนล 2:39; ฮชย 13:7

(7) 2 ซมอ 22:43; ดนล 7:24 (8) 1 ซมอ 2:3; สดต 12:3 (9) 1 คร 15:24-25; วว 19:18

(10) สดต 50:3 (11) ดนล 7:8 (12) ดนล 7:4-6 (13) สดต 8:4-5 (14) ดนล 7:27

และภาษาทั้งหลายจะปรนนิบัติท่าน อำนาจครอบครองของท่านเป็นอำนาจครอบครองนิรันดร์ซึ่งจะไม่มีวันสิ้นสุดไป และอาณาจักรของท่านเป็นอาณาจักรซึ่งจะไม่ถูกทำลายเลย

นิมิตของสัตว์ทั้งสี่

15 ข้าพเจ้า ดานีเอล เป็นทุกข์ในจิตใจของข้าพเจ้าภายในตัวของข้าพเจ้า และนิมิตทั้งหลายแห่งศิระของข้าพเจ้ารบกวนข้าพเจ้า

16 ข้าพเจ้าเข้าไปใกล้ท่านผู้หนึ่งที่ยืนอยู่ที่นั่น และถามท่านเกี่ยวกับความจริงของเรื่องราวทั้งหมด แล้วท่านก็บอกข้าพเจ้าและทำให้ข้าพเจ้าทราบความหมายของเรื่องเหล่านั้น

17 สัตว์มีสี่ตัวเหล่านี้ ซึ่งมีสี่ตัว คือ กษัตริย์สี่องค์ซึ่งจะขึ้นมาจากแผ่นดินโลก

18 แต่บรรดาวิสุทธิชนแห่งองค์ผู้สูงสุดจะรับราชอาณาจักร และถือกรรมสิทธิ์ราชอาณาจักรนั้นสืบ ๆ ไปเป็นนิรันดร์ คือเป็นนิรันดร์และเป็นนิรันดร์

19 แล้วข้าพเจ้าก็อยากจะทราบความจริงอันเกี่ยวกับสัตว์ตัวที่สี่นั้น ซึ่งผิดแผกจากสัตว์อื่น ๆ ทั้งสิ้น น่าสะพรึงกลัวยิ่งนักซึ่งฟันของมันทำด้วยเหล็ก และเล็บเท้าของมันทำด้วยทองเหลือง ซึ่งกัดกิน หักเป็นชิ้น ๆ และกระแทกสิ่งที่เหลือนั้นเสียด้วยเท้าของมัน

20 และเกี่ยวกับเขาสิบเขาซึ่งอยู่ในหัวของมัน และเกี่ยวกับเขาก็อันนั้นซึ่งออกขึ้นมา และต่อหน้าเขานั้นสามเขาได้หลุด

ไป คือเกี่ยวกับเขานั้นที่มีลูกตา และมีปากที่พูดหลายสิ่งที่ใหญ่โตมาก ๆ ซึ่งรูปลักษณะของเขานั้นอ่อนล้ากว่าเพื่อน ๆ ของมัน

21 ข้าพเจ้าได้มองดู และเขานั้นเดียวกันนั้นทำสงครามกับวิสุทธิชนเหล่านั้น และมีชัยต่อพวกเขา

22 จนกระทั่งผู้ทรงเจริญด้วยวัยวุฒิได้เสด็จมา และได้ประทานการพิพากษาแก่เหล่าวิสุทธิชนขององค์ผู้สูงสุดนั้น และถึงเวลาที่วิสุทธิชนเหล่านั้นได้ถือกรรมสิทธิ์ราชอาณาจักรนั้น

23 ท่านผู้นั้นกล่าวดังนี้ว่า ‘สัตว์ตัวที่สี่นั้นจะเป็นราชอาณาจักรที่สืบบนแผ่นดินโลก ซึ่งจะผิดแผกจากราชอาณาจักรทั้งสิ้น และจะกินแผ่นดินโลกทั้งหมดนี้เสีย และจะเหยียบแผ่นดินโลกทั้งหมดลง และจะหักแผ่นดินโลกนั้นให้แตกออกเป็นชิ้น ๆ

24 และเขาสิบเขานั้นซึ่งออกมาจากราชาอาณาจักรนี้จะเป็ กษัตริย์สิบองค์ที่จะขึ้นมา และกษัตริย์อีกองค์หนึ่งจะขึ้นมาภายหลังพวกเขา และกษัตริย์องค์นี้จะผิดแผกจากกษัตริย์พวกแรกนั้น และกษัตริย์องค์นี้จะปราบกษัตริย์สามองค์ลง

25 และท่านจะพูดบรรดาถ้อยคำใหญ่โตต่อต้านองค์ผู้สูงสุด และจะให้วิสุทธิชนทั้งหลายขององค์ผู้สูงสุดนั้นอดทนาระอาใจ และคิดที่จะเปลี่ยนแปลงบรรดาอาระและกฎหมายทั้งหลาย และพวกเขาจะถูกมอบไว้ในมือของท่าน จนถึงหนึ่งวาระ และ

(15) ยรม 15:17-18; สบก 3:16 (16) ศคย 1:8-11 (17) สดต 17:14; ยน 18:36

(18) อสย 60:12-14 (19) ดนล 7:7 (20) ดนล 7:8

(21) ดนล 7:20; 8:9-12; 11:36; 2 ธส 2:3-10; 1 ทธ 4:1-3; วว 12:3; 13:1; 17:3 (25) ดนล 7:8; 2 ธส 2:4

สองวาระ และครึ่งวาระ

26 แต่การพิพากษานั้นจะนั่งบัลลังก์ และพวกเขาจะเอาราชอาณาจักรของท่านไปเสีย เพื่อจะเผาผลาญและทำลายมันเสียให้สิ้นสุด

27 และราชอาณาจักร และอำนาจครอบครอง และความยิ่งใหญ่แห่งราชอาณาจักรนั้นภายใต้สวรรค์ทั้งสิ้น จะถูกมอบไว้แก่ประชาชนแห่งวิสุทธิชนทั้งหลายขององค์ผู้สูงสุดนั้น ผู้ซึ่งราชอาณาจักรของพระองค์เป็นราชอาณาจักรนิรันดร์ และอำนาจครอบครองทั้งสิ้นจะปรนนิบัติและเชื่อฟังพระองค์'

28 เรื่องราวก็สิ้นสุดลงเพียงนี้ สำหรับข้าพเจ้า ดาเนียล ความคิดทั้งหลายของข้าพเจ้าได้ทำให้ข้าพเจ้าเป็นทุกข์มาก และสีหน้าของข้าพเจ้าก็เปลี่ยนไปในตัวข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าก็เก็บเรื่องราวนี้ไว้ในใจของข้าพเจ้า"

บทที่ 8

นิมิตของดาเนียลเรื่องแกะตัวผู้หนึ่งตัว กับแพะตัวผู้หนึ่งตัว

1 ในปีที่สามแห่งรัชกาลของกษัตริย์เบลซัสซาร์ มีนิมิตปรากฏแก่ข้าพเจ้า คือแก่ข้าพเจ้าดาเนียล หลังจากนิมิตซึ่งได้ปรากฏแก่ข้าพเจ้าครั้งแรกนั้น

2 และข้าพเจ้าได้เห็นในนิมิตหนึ่ง และต่อมา เมื่อข้าพเจ้าอยู่ที่สุสานในปราสาทซึ่งอยู่ในแขวงเมืองเอลาม และข้าพเจ้าได้เห็นในนิมิตหนึ่ง และข้าพเจ้าอยู่ริมแม่น้ำอูลัย

3 แล้วข้าพเจ้าเงยหน้าของข้าพเจ้าขึ้นและเห็น และดูเถิด มีแกะผู้ตัวหนึ่งซึ่งมีเขาสองเขายืนอยู่หน้าแม่น้ำ และเขาทั้งสองนั้นสูง แต่เขาค้นหนึ่งสูงกว่าเขาค้นอื่นหนึ่ง และเขาที่สูงกว่านั้นงอกขึ้นมาทีหลัง

4 ข้าพเจ้าได้เห็นแกะผู้ตัวนั้นขวิดไปทางทิศตะวันตก และทางทิศเหนือ และทางทิศใต้ เพื่อไม่มีสัตว์ตัวใดจะสามารถต้านทานมันได้ และไม่มีใครที่สามารถจะช่วยให้พ้นจากมือของมันได้ แต่มันทำตามชอบใจของมัน และเริ่มที่จะยิ่งใหญ่

5 และขณะที่ข้าพเจ้ากำลังพิจารณาอยู่ ดูเถิด มีแพะผู้ตัวหนึ่งมาจากทางทิศตะวันตก เหาะข้ามพื้นแผ่นดินโลกทั้งสิ้นมา และไม่แตะต้องพื้นดินเลย และแพะนั้นมีเขาเด่นอันหนึ่งอยู่ระหว่างตาของมัน

6 และมันมาหาแกะตัวผู้ที่มีเขาสองเขานั้น ซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นยืนอยู่หน้าแม่น้ำ และวิ่งเข้าไปใส่แกะผู้ตัวนั้นในความกริ้วแห่งอำนาจของมัน

7 และข้าพเจ้าได้เห็นมันเข้ามาใกล้แกะผู้ตัวนั้น และมันถูกกระตุ้นด้วยความเกลียดชังต่อแกะผู้ตัวนั้น และชนแกะผู้ตัวนั้น และทำให้เขาทั้งสองของมันหักไป และไม่มีกำลังในแกะผู้ตัวนั้นที่จะต้านทานมันได้ แต่มันเหวี่ยงแกะผู้ตัวนั้นลงถึงดิน และเหยียบมันเสีย และไม่มีใครสามารถช่วยแกะผู้ตัวนั้นให้พ้นจากมือของมันได้

8 เพราะฉะนั้นแพะผู้ตัวนั้นจึงกลายเป็นตัวที่ยิ่งใหญ่มาก แต่เมื่อมันแข็งแรง เขา

(26) ดนล 7:10-11; วว 11:13 (27) อสย 49:23-26 (28) ปฐก 37:10; มก 9:15

(1) ดนล 7:1; 8:15 (2) กตว 12:6; นทม 1:1; สบ 1:1 (3) กตว 24:2; ยชว 5:13

(4) อสย 45:1-5 (5) ดนล 8:21; 11:3 (6) ดนล 8:3 (7) ลนต 26:37; ยชว 8:20 (8) พบญ 31:20; อสธ 9:4

ใหญ่อันนั้นก็ถูกหัก และแทนเขาใหญ่อันนั้นมิเขาเด่นอีกสี่ข้างอกขึ้นมาหันไปทางทิศลมทั้งสี่ของฟ้าสวรรค์

9 และมีเขาเล็กอันหนึ่งงอกออกมาจากเขาหนึ่งในเขาเหล่านั้น ซึ่งงอกขึ้นใหญ่โตยิ่งนัก ตรงไปทางทิศใต้ และตรงไปทางทิศตะวันออก และตรงไปยังแผ่นดินอันรุ่งโรจน์นั้น

10 และมันงอกขึ้นใหญ่โต แม้กระทั่งถึงบริวารแห่งฟ้าสวรรค์ และมันเหวี่ยงบริวารกับดวงดาวทั้งหลายลงมายังพื้นดินเสียบ้าง และเหยียบย่ำพวกมันเสีย

11 ไข่แล้ว เขาพองตัวขึ้น แม้กระทั่งถึงประตูของบริวารนั้น และโดยเขาเครื่องเผาบูชาประจำวันก็ถูกเอาไปเสีย และสถานที่แห่งสถานบริสุทธิ์ของพระองค์ก็ถูกเหวี่ยงลง

12 และบริวารหนึ่งได้ถูกมอบไว้แก่เขาเพื่อต่อต้านการเผาบูชาประจำวัน เพราะเหตุการณ์ละเมิด และมันเหวี่ยงความจริงลงถึงพื้นดิน และมันได้ปฏิบัติงานและเจริญขึ้น

13 แล้วข้าพเจ้าได้ยินวิสุทธิชนผู้หนึ่งกำลังพูดอยู่ และวิสุทธิชนอีกผู้หนึ่งก็พูดกับวิสุทธิชนผู้ซึ่งพูดอยู่นั้นว่า “นิมิตที่เกี่ยวข้องกับเครื่องเผาบูชาประจำวันนั้นจะอยู่อีกนานเท่าใด และเรื่องการละเมิดที่ทำให้เกิดการรกร้างว่างเปล่า เพื่อจะมอบทั้งสถานบริสุทธิ์และบริวารนั้นให้ถูกเหยียบย่ำลงได้ฝ่าเท้า”

14 และท่านผู้นั้นกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “อยู่

นานถึงสองพันสามร้อยวัน แล้วสถานบริสุทธิ์นั้นจะถูกชำระให้สะอาด”

การแปลความหมาย

นิมิตนั้นของดานีเอล

15 และต่อมา เมื่อข้าพเจ้า คือข้าพเจ้านานีเอลได้เห็นนิมิตนั้นแล้ว และเสาะหาความหมายของนิมิตนั้น แล้วดูเถิด มีผู้หนึ่งยืนอยู่ต่อหน้าข้าพเจ้าเหมือนรูปลักษณ์ของชายผู้หนึ่ง

16 และข้าพเจ้าได้ยินเสียงของชายผู้หนึ่งระหว่างทั้งสองฝั่งของแม่น้ำอูลัย ซึ่งร้องเรียกและกล่าวว่า “กาบรีเอลเอ๋ย จงทำให้ชายผู้นี้เข้าใจนิมิตนั้นเถิด”

17 ดังนั้นท่านจึงเข้ามาใกล้ที่ที่ข้าพเจ้ายืนอยู่ และเมื่อท่านมาแล้ว ข้าพเจ้าก็กลัวและชนหน้าของข้าพเจ้าลงถึงดิน แต่ท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “จงเข้าใจเถิด โอบุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ว่านิมิตนั้นเป็นเรื่องของกาลอวสาน”

18 บัดนี้ขณะที่ท่านกำลังพูดอยู่กับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็หลับสนิทชนหน้าของข้าพเจ้าลงกับพื้นดินอยู่ แต่ท่านตะตองข้าพเจ้า และทำให้ข้าพเจ้ายืนขึ้น

19 และท่านกล่าวว่า “ดูเถิด ข้าพเจ้าจะทำให้ท่านทราบถึงสิ่งซึ่งจะเกิดขึ้นในตอนปลายแห่งพระพิโรธ เพราะเมื่อถึงเวลากำหนดก็จะเป็นกาลอวสาน

20 แกะผู้ตัวนั้นซึ่งท่านเห็นมีเขาสองเขา คือ เหล่ากษัตริย์แห่งมีเดียและเปอร์เซีย

21 และแพะผู้ชนหยาบตัวนั้นคือกษัตริย์แห่งกรีก และเขาใหญ่ระหว่างนัยน์ตาของ

(9) ดนล 8:23-24; ศคย 7:14 (11) 2 พกษ 19:22; 2 พศด 32:15 (12) สดต 119:43

(13) พบญ 33:2; ศคย 1:9-12 (14) วา 11:2-3 (15) มธ 13:36; มก 4:12 (16) กจ 9:7; วา 1:12

(17) ปฐก 17:3 (18) ดนล 8:17; ลก 9:32 (19) วา 1:1 (20) ดนล 8:3 (21) ดนล 8:5-7; 10:20

มัน คือกษัตริย์องค์แรก

22 บัดนี้เมื่อเขานั้นถูกหักแล้ว และมีอีกสี่
เขางอกขึ้นแทนเขานั้น คือสี่อาณาจักรจะ
ตั้งขึ้นออกมาจากประชาชาตินั้น แต่ไม่ใช่
ในอำนาจของเขาแรกนั้น

23 และในตอนปลายแห่งอาณาจักรของ
พวกเขา เมื่อผู้ละเมิดทั้งหลายได้กระทำ
เต็มขนาดแล้ว กษัตริย์องค์หนึ่งพระ
พักตร์ดุร้าย และมีความเข้าใจในเรื่อง
ปริศนา จะย่นขึ้น

24 และอำนาจของท่านจะใหญ่โตมาก แต่
มิใช่โดยอำนาจของท่านเอง และท่านจะ
ทำลายอย่างน่าประหลาดใจ และจะเจริญ
ขึ้น และปฏิบัติงาน และจะทำลายคนที่มี
กำลังมากและประชากรที่บริสุทธิ์นั้น

25 และโดยความฉลาดของท่าน ท่านจะ
กระทำให้การล่อลวงแพร่หลายขึ้นในมือ
ของท่านด้วย และท่านจะพองตัวในใจของ
ท่าน และโดยความสงบจะทำลายคนมาก
มาย ท่านจะลุกขึ้นต่อสู้กับจอมประมุข
แห่งประมุขทั้งหลาย แต่ท่านจะถูกหักโดย
ปราศจากมือ

26 และนิมิตแห่งเวลาเย็นและเวลาเช้าซึ่ง
ถูกบอกเล่านั้นเป็นความจริง ดังนั้นท่าน
จงปิดบังนิมิตนั้นไว้เถิด เพราะเป็นเรื่อง
ของอีกหลายวันข้างหน้า”

27 และข้าพเจ้าดาเนียลก็อ่อนเพลีย และ
นอนเจ็บอยู่หลายวัน ภายหลังข้าพเจ้าก็
ลุกขึ้น และปฏิบัติราชการของกษัตริย์
และข้าพเจ้าก็งังงับกับนิมิตนั้น และไม่มี
ใครเข้าใจนิมิตนั้นเลย

บทที่ 9

คำพยากรณ์ของดาเนียล

เรื่องการเป็นเชลยเจ็ดสิบปี

1 ในปีต้นแห่งรัชกาลของดาร์ริอัส โอรส
ของกษัตริย์อาหสุเอรัส เชื้อสายคนมีเดีย
ผู้ซึ่งได้เป็นกษัตริย์เหนือดินแดนของชน
เคลเดีย

2 ในปีแรกแห่งรัชกาลของท่าน ข้าพเจ้า
ดาเนียลได้เข้าใจโดยหนังสือหลายม้วนถึง
จำนวนปีเหล่านั้น ซึ่งพระวณะของพระเย
โฮวาห์ได้มาถึงเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ว่า พระ
องค์จะทรงกระทำให้ครบกำหนดเจ็ดสิบปี
ในการรกร้างของกรุงเยรูซาเล็ม

ดาเนียลอธิษฐานและ

สารภาพบาปของคนอิสราเอล

3 และข้าพเจ้าก็หันหน้าของข้าพเจ้าไปหา
องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า เพื่อแสวงหา
โดยการอธิษฐานและการวิงวอนทั้งหลาย
ด้วยการอดอาหาร และผ้ากระสอบ และ
ซีเถ้า

4 และข้าพเจ้าได้อธิษฐานต่อพระเยโฮ
วาห์พระเจ้าของข้าพเจ้า และทำการสาร
ภาพของข้าพเจ้า และทูลว่า “โอ ข้าแต่
องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าผู้ใหญ่ยิ่งและ
ที่น่าสะพรึงกลัว ผู้ทรงรักษาพันธสัญญา
และความเมตตาต่อคนทั้งหลายที่รักพระ
องค์ และแก่คนทั้งหลายที่รักษาพระบัญญัติ
ทั้งหลายของพระองค์

5 ข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำบาป และ
ได้กระทำความชั่วช้า และได้กระทำอย่าง
คนชั่ว และได้กบฏแล้ว คือโดยการไปจาก

(22) ดนล 8:3; 11:4 (23) กตว 24:24 (24) วว 13:3-9 (25) ยรม 48:26; ดนล 11:21

(26) อสค 12:27; วว 10:4 (27) สบก 3:16 (1) ดนล 1:21 (2) สดต 119:24

(3) นหม 1:4; สดต 102:13 (4) ดนล 9:5-12 (5) 1 พกษ 8:47-50; 2 พศต 6:37-39

บรรดาข้อบังคับของพระองค์และจากคำตัดสินทั้งหลายของพระองค์

6 และข้าพระองค์ทั้งหลายมิได้ตั้งใจฟังบรรดาผู้พยากรณ์ เหล่าผู้รับใช้ของพระองค์ ผู้ซึ่งได้กล่าวในพระนามของพระองค์แก่เหล่ากษัตริย์ของข้าพระองค์ทั้งหลาย บรรดาประมุขของข้าพระองค์ทั้งหลาย และบรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลาย และต่อประชากรทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินนั้น

7 โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ความชอบธรรมเป็นของพระองค์ แต่ความสับสนแห่งใบหน้าทั้งหลายมีแก่พวกข้าพระองค์ ดังเช่นทุกวันนี้ แก่คนยูดาห์ และแก่ชาวกรูเชราเล็ม และแก่อิสราเอลทั้งหมด ผู้ที่อยู่ใกล้และผู้ที่อยู่ไกลออกไป ทั่วแผ่นดินทั้งหลายซึ่งพระองค์ได้ทรงขับไล่พวกเขาไปนั้น เพราะเหตุความละเมิดของพวกเขาซึ่งพวกเขาได้ละเมิดต่อพระองค์

8 โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ความสับสนแห่งใบหน้ามีแก่พวกข้าพระองค์ แก่บรรดากษัตริย์ของพวกข้าพระองค์ แก่เหล่าประมุขของพวกข้าพระองค์ และแก่บรรพบุรุษของพวกข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำความบาปต่อพระองค์

9 บรรดาพระเมตตา และการอภัยโทษทั้งหลายเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของพวกข้าพระองค์ ถึงแม้ว่าพวกข้าพระองค์ได้กบฏต่อพระองค์

10 และพวกข้าพระองค์มิได้เชื่อฟังพระ

สุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ เพื่อดำเนินในบรรดาพระราชบัญญัติของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงตั้งไว้ต่อหน้าพวกข้าพระองค์ โดยเหล่าผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของพระองค์

11 ใช่แล้ว อิสราเอลทั้งสิ้นได้ละเมิดต่อพระราชบัญญัติของพระองค์ คือโดยการจากไปเสีย เพื่อพวกเขาจะไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ ฉะนั้นคำสาปแช่งนั้นจึงถูกเทลงบนพวกข้าพระองค์ และคำปฏิญาณนั้นที่จารึกไว้ในพระราชบัญญัติของโมเสสผู้รับใช้ของพระเจ้า เพราะว่าพวกข้าพระองค์ได้กระทำความบาปต่อพระองค์

12 และพระองค์ได้ทรงยืนยันบรรดาถ้อยคำของพระองค์ ซึ่งพระองค์ได้ตรัสต่อต้านพวกข้าพระองค์ และต่อต้านพวกผู้พิพากษาของพวกข้าพระองค์ที่เคยพิพากษาพวกข้าพระองค์ โดยนำความชั่วร้ายอันใหญ่หลวงมาเหนือพวกข้าพระองค์ เพราะว่าภายใต้สวรรค์ทั้งสิ้นไม่มีที่ใดที่ได้กระทำเหมือนที่ได้กระทำแก่กรูเชราเล็ม

13 ตามที่ได้จารึกไว้ในพระราชบัญญัติของโมเสสแล้ว ความชั่วร้ายทั้งสิ้นนี้ได้มาเหนือพวกข้าพระองค์แล้ว แต่พวกข้าพระองค์มิได้ทำการอธิษฐานของพวกข้าพระองค์ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ เพื่อพวกข้าพระองค์จะพ้นเสียจากความชั่วช้าทั้งหลายของพวกข้าพระองค์ และเข้าใจความจริงของพระองค์

(6) 2 พกษ 17:13-14; อสย 30:10-11 (7) พบญ 32:4 (8) ยรม 14:20; พคค 1:7-8
(9) อพย 34:6-7; กตว 14:18-19 (10) อสร 9:10-11 (11) สนต 26:14; พบญ 27:15
(12) อสย 44:26; พคค 2:17; อสค 13:6 (13) สนต 16:14; พบญ 28:15; ดนล 9:11

14 เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ได้ทรงเฝ้าดูความชั่วร้ายนั้น และได้ทรงนำความชั่วร้ายนั้นมาเหนือพวกข้าพระองค์ เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ ทรงชอบธรรมในสรรพกิจของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงกระทำ เพราะพวกข้าพระองค์มิได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์

15 และบัดนี้ โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ ผู้ได้ทรงนำประชากรของพระองค์ออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ และได้ทำให้พระองค์มีชื่อเสียงจนทุกวันนี้ พวกข้าพระองค์ได้กระทำความบาป พวกข้าพระองค์ได้กระทำอย่างคนชั่วแล้ว

16 โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ตามความชอบธรรมทั้งสิ้นของพระองค์ ข้าพระองค์ขออ้อนวอนขอให้ความโกรธของพระองค์และความกริ้วของพระองค์หันไปเสียจากกรุงเยรูซาเล็มนครของพระองค์ ภูเขาอันบริสุทธิ์ของพระองค์ เพราะบาปทั้งหลายของพวกข้าพระองค์ และเพราะบรรดาความชั่วช้าของบรรพบุรุษของพวกข้าพระองค์ กรุงเยรูซาเล็มและประชากรของพระองค์จึงกลายเป็นที่เยาะเย้ยแก่ทุกคนที่อยู่รอบพวกข้าพระองค์

17 ฉะนั้นบัดนี้ โอ ข้าแต่พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ ขอทรงสดับฟังคำอธิษฐานของผู้รับใช้ของพระองค์ และคำวิงวอนทั้งหลายของเขา และขอทรงทำให้พระพักตร์พระองค์ทอแสงเหนือสถานบริสุทธิ์ของพระองค์ที่กรุงนั้น เพื่อเห็นแก่องค์พระ

ผู้เป็นเจ้า

18 โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงเจียรพระกรรมของพระองค์ และสดับฟัง ขอทรงลืมนิเวศของพระองค์ และดูความรกร้างของพวกข้าพระองค์ และนครซึ่งถูกเรียกตามพระนามของพระองค์ เพราะว่าพวกข้าพระองค์มิได้ถวายคำวิงวอนทั้งหลายต่อพระพักตร์พระองค์ โดยอาศัยความชอบธรรมของพวกข้าพระองค์ แต่โดยอาศัยบรรดาพระเมตตาอันยิ่งใหญ่ของพระองค์

19 โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงฟัง โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงให้อภัย โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงใส่พระทัยและทรงกระทำ ขออย่าเนิ่นช้าเลย เพื่อเห็นแก่พระองค์เอง โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ เพราะวานครของพระองค์ และประชากรของพระองค์ก็ถูกเรียกตามพระนามของพระองค์”

เจ็ดสิบสัปดาห์แห่งปีกำหนดไว้

สำหรับชนชาติอิสราเอล

20 และขณะที่ข้าพเจ้ากำลังพูด และกำลังอธิษฐาน และสารภาพบาปของข้าพเจ้า และบาปของอิสราเอลประชากรของข้าพเจ้า และเสนอคำวิงวอนของข้าพเจ้าต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้า เพื่อภูเขาอันบริสุทธิ์ของพระเจ้าของข้าพเจ้าอยู่นั้น

21 ใช่ว่า ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังกล่าวคำอธิษฐานอยู่ กาบรีเอลชายผู้นั้น ผู้ซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นในนิมิตในตอนต้น ซึ่งถูกทำให้

(14) นหม 9:33; ยรม 31:28; ดนล 9:7 (15) อพย 6:1; 1 พกษ 8:51; นหม 1:10

(16) 1 ซมอ 2:7; นหม 9:8; สดต 21:1 (17) กตว 6:23-26; สดต 4:6; วา 21:23

(18) 1 พกษ 8:29; 2 พกษ 19:16 (19) กตว 14:19 (20) สดต 32:5; ดนล 10:2 (21) ลก 1:19; สบ 1:7

บินมาอย่างรวดเร็ว ได้แตะต้องข้าพเจ้า
ประมาณเวลาถวายเครื่องบูชาตอนเย็น

22 และท่านได้แจ้งแก่ข้าพเจ้า และ
สนทนากับข้าพเจ้า และกล่าวว่า “โอ
ดาเนียล ข้าพเจ้าได้ออกมา ณ บัดนี้ เพื่อ
จะให้ความเชื่อซาญและความเข้าใจแก่
ท่าน

23 ในตอนต้นแห่งคำวิงวอนทั้งหลายของ
ท่าน พระบัญชานั้นได้ออกมา และข้าพ
เจ้าจึงมาเพื่อแจ้งให้ท่านทราบ เพราะท่าน
เป็นผู้ที่ทรงรักมาก เพราะฉะนั้นจึงเข้าใจ
เรื่องนั้นและพิจารณาณิิตนั้นเกิด

24 เจ็ดสิบสัปดาห์ถูกกำหนดไว้สำหรับ
ประชากรของท่าน และสำหรับนครบริ-
สุทธิของท่าน เพื่อทำให้การละเมิดนั้น
เสร็จสิ้น และเพื่อทำให้บาปทั้งหลายจบ
สิ้น และเพื่อทำให้เกิดการคืนดีกันสำหรับ
ความชั่วช้า และเพื่อนำความชอบธรรม
นิรันดร์เข้ามา และเพื่อประทับตราณิิต
นั้นและคำพยากรณ์ไว้ และเพื่อจะเจิม
องค์พระผู้บริสุทธิ์ที่สุด

25 เพราะฉะนั้นจึงทราบและเข้าใจเกิดว่า
นับตั้งแต่การที่พระบัญชานั้นออกไปเพื่อ
ให้ฟื้นฟูและสร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่
จนถึงสมัยพระเมสสิยาห์ ประมุขของคัมภีร์
ก็เป็นเวลาเจ็ดสิบสัปดาห์ และเป็นเวลาหก
สิบสองสัปดาห์ ถอนนั้นจะถูกสร้างขึ้นอีก
และกำแพงเมืองนั้น แม้ในยามลำบากทั้ง
หลาย

26 และหลังจากหกสิบสองสัปดาห์แล้ว
พระเมสสิยาห์ก็จะถูกตัดออก แต่มิใช่เพื่อ

ตัวท่านเอง และประชากรของประมุขที่จะ
มานั้นจะทำลายกรุงและสถานบริสุทธิ์เสีย
และที่สุดปลายของมันจะมาถึงด้วยน้ำ
ท่วม และจนถึงการสิ้นสุดของสงครามนั้น
การรุกรานทั้งหลายก็ถูกกำหนดไว้

27 และท่านจะยืนยันพันธสัญญากับคน
เป็นอันมากหนึ่งสัปดาห์ และในระหว่าง
กลางสัปดาห์นั้นท่านจะกระทำให้การ
ถวายสัตวบูชา และเครื่องบูชาหยุดไป
และเพราะเหตุมีความสะอิดสะเอียนทั้ง
หลายแพร่กระจายไปทั่ว ท่านจะกระทำให้
มันร้างเปล่า จนถึงความสำเร็จเสร็จสิ้นนั้น
และสิ่งที่กำหนดไว้จะถูกเทลงเหนือผู้ที่
ร้างเปล่านั้น”

บทที่ 10

ดาเนียลเห็นนิมิตที่ฝันแม่น้ำใหญ่

1 ในปีี่สามแห่งรัชกาลของไซรัซกษัตริย์
แห่งประเทศเปอร์เซีย สิ่งหนึ่งได้ถูกเปิด
เผยแก่ดาเนียล ผู้ซึ่งชื่อของท่านถูกเรียก
ว่าเบลเทซซาร์ และสิ่งนั้นเป็นความจริง
แต่เวลาที่กำหนดไว้ก็อีกนาน และท่าน
ได้เข้าใจสิ่งนั้นและมีความเข้าใจเกี่ยวกับ
นิมิตนั้น

2 ในวันเหล่านั้น ข้าพเจ้าดาเนียลกำลังไว้
ทุกข้ออยู่สามสัปดาห์เต็ม

3 ข้าพเจ้าไม่ได้รับประทานอาหารอร่อย
และเนื้อหรือน้ำองุ่นก็มิได้เข้าปากของ
ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าไม่ได้ชโลมตัวเลย
จนกระทั่งครบสามสัปดาห์เต็ม

4 และในวันที่สี่สิบสี่ของเดือนต้น ขณะที่
ข้าพเจ้าอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำใหญ่ ซึ่งก็คือแม่น้ำ

(22) ดนล 9:24-27; ศคย 1:9 (23) พชม 7:10; อสด 24:16 (24) ลนต 25:8; กตว 14:34

(25) ดนล 9:23; มธ 13:23 (26) สดต 22:15; อสย 53:8 (27) อสย 42:6; ยรม 31:31

(1) ดนล 1:21; ลก 1:20 (2) อสร 9:4-5; นทม 1:4 (3) อสย 24:6-11; 1 คร 9:27 (4) อสด 1:3; ดนล 8:2

อิดเตเคล

5 แล้วข้าพเจ้าเงยหน้าของข้าพเจ้าขึ้น และมอง และดูเถิด มีชายคนหนึ่งสวม เสื้อผ้าป่าน ผู้ซึ่งเอวของท่านถูกคาดด้วย ทองคำเนื้อดีแห่งเมืองอุฟาส

6 ร่างกายของท่านเหมือนอย่างพลอย เขียวด้วย และหน้าของท่านก็เหมือนฟ้า แล็บ และดวงตาของท่านก็เหมือนกับคบบ เพลิง และแขนของท่านและเท้าของท่าน เป็นสีเหมือนกับทองเหลืองขัดเงา และ เสียงแห่งถ้อยคำทั้งหลายของท่านเหมือน เสียงมวลชน

7 และข้าพเจ้าดาเนียลได้เห็นนิมิตนั้นแต่ ผู้เดียว เพราะคนทั้งหลายที่อยู่กับข้าพเจ้า มิได้เห็นนิมิตนั้น แต่พวกเขาตัวสั่นมาก จนพวกเขาหนีไปเพื่อซ่อนตัวเสีย

8 ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงอยู่แต่ลำพัง และได้ เห็นนิมิตใหญ่ยิ่งนี้ และไม่มีเรียวแรง เหลืออยู่ในข้าพเจ้า ด้วยว่าหน้าตาสุกใสของข้าพเจ้าก็เปลี่ยนในตัวข้าพเจ้าเป็น ความซีดเขียว และข้าพเจ้าไม่มีเรียวแรง เหลืออยู่เลย

9 แต่ข้าพเจ้าได้ยินเสียงแห่งถ้อยคำเหล่านั้นของท่าน และเมื่อข้าพเจ้าได้ยินเสียง แห่งถ้อยคำเหล่านั้นของท่าน แล้ว ข้าพเจ้าก็หลับสนิทบนหน้าของข้าพเจ้าลง และหน้าของข้าพเจ้าหันสู่พื้นดิน

10 และดูเถิด มีมืออันหนึ่งแตะต้องข้าพ เจ้า ซึ่งวางข้าพเจ้าไว้บนเข่าของข้าพเจ้า และบนฝ่ามือของข้าพเจ้า

11 และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “โอ

ดาเนียล บุรุษผู้เป็นที่รักอย่างยิ่ง จงเข้าใจบรรดาถ้อยคำที่เราพูดกับท่าน และจง ยืนตรงเถิด เพราะบัดนี้ข้าพเจ้าได้ถูกส่ง มาหาท่าน” และเมื่อท่านได้กล่าวคำนี้แก่ ข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าก็ยืนตัวสั่นอยู่

12 แล้วท่านพูดกับข้าพเจ้าว่า “อย่ากลัว เลย ดาเนียลเอ๋ย เพราะตั้งแต่วันแรกที่ ท่านได้ตั้งใจที่จะเข้าใจ และติสสอนตัวเอง ต่อพระพักตร์พระเจ้าของท่านนั้น บรรดา ถ้อยคำของท่านได้ถูกสดับฟัง และข้าพ เจ้าก็มาแล้วเพราะบรรดาถ้อยคำของท่าน

13 แต่เจ้าผู้พิทักษ์แห่งราชอาณาจักรของ เปอร์เซียได้ขัดขวางข้าพเจ้าไว้สี่สิบเอ็ดวัน แต่ดูเถิด มีคาเอล เจ้าผู้พิทักษ์ชั้นหัวหน้า ผู้หนึ่งได้มาเพื่อช่วยข้าพเจ้า และข้าพเจ้า ได้อยู่ต่อไปที่นั่นกับกษัตริย์เหล่านั้นแห่ง เปอร์เซีย

14 บัดนี้ข้าพเจ้าได้มาเพื่อกระทำให้ท่าน เข้าใจถึงสิ่งซึ่งจะตกกับชนชาติของท่านใน วาระข้างหน้า เพราะนิมิตนั้นยังมีไว้สำ- หรับอีกหลายวัน”

15 และเมื่อท่านได้พูดตามถ้อยคำเหล่านี้ กับข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าก็ก้มหน้าของข้าพ เจ้าสู่พื้นดินและข้าพเจ้าก็เริ่มเป็นไข้

16 และดูเถิด ท่านผู้หนึ่งสัญญาณคล้าย บุตรทั้งหลายของมนุษย์ได้แตะริมฝีปาก ของข้าพเจ้า แล้วข้าพเจ้าก็อ้าปากของข้าพ เจ้า และพูด และกล่าวแก่ท่านที่ยืนอยู่ข้าง หน้าข้าพเจ้าว่า “โอ เจ้านายของข้าพเจ้า โดยนิมิตนั้นความโศกเศร้าทั้งหลายของ ข้าพเจ้าก็หันเข้าหาข้าพเจ้า และข้าพเจ้า

(5) ยชว 5:13 (6) อพย 28:20; อสค 1:16 (7) 2 พกษ 6:17 (8) ปฐก 32:24; อพย 3:3

(9) ปฐก 2:21; โยบ 4:13 (10) ดนล 10:16 (11) ยน 13:23 (12) อสย 35:4 (13) อสร 4:4-6; ศคย 3:1-2

(14) ปฐก 49:1; พบญ 4:30 (15) ดนล 10:9; ลก 1:20 (16) อสค 1:26; ฟป 2:7-8

ไม่มีเรี่ยวแรงเหลืออยู่เลย

17 ด้วยว่าผู้รับใช้ของเจ้านายผู้นี้ของข้าพเจ้าจะพูดกับเจ้านายผู้นี้ของข้าพเจ้าได้อย่างไร แต่สำหรับข้าพเจ้า ทันใดนั้นข้าพเจ้าไม่มีเรี่ยวแรงเหลืออยู่เลย และไม่มีลมหายใจเหลืออยู่ในข้าพเจ้าแล้ว”

18 แล้วท่านผู้หนึ่งที่มีรูปลักษณะของมนุษย์ผู้หนึ่งได้มาอีก และตะตองข้าพเจ้า และท่านผู้นั้นได้เสริมกำลังข้าพเจ้า

19 และกล่าวว่า “โอ บุรุษผู้เป็นที่รักอย่างยิ่ง อย่างกลัวเลย สันติภาพจงมีแก่ท่าน จงเข้มแข็ง ไข่แล้ว จงเข้มแข็งเถิด” และเมื่อท่านได้พูดกับข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าก็มีกำลังขึ้นและกล่าวว่า “ขอเจ้านายของข้าพเจ้าพูดเถิด เพราะท่านได้เสริมกำลังข้าพเจ้าแล้ว”

20 แล้วท่านจึงกล่าวว่า “ท่านทราบหรือไม่ว่าข้าพเจ้ามาหาท่านทำไม และบัดนี้ข้าพเจ้าจะกลับไปเพื่อต่อสู้กับเจ้าผู้พิทักษ์แห่งเปอร์เซีย และเมื่อข้าพเจ้าไปแล้ว ดูเถิด เจ้าผู้พิทักษ์แห่งกรีกจะมา

21 แต่ข้าพเจ้าจะบอกท่านตามสิ่งซึ่งบันทึกไว้ในคัมภีร์แห่งความจริง และไม่มีผู้ใดร่วมแรงกับข้าพเจ้าต่อสู้เจ้าเหล่านี้เลย นอกจากมีคาเอล เจ้าผู้พิทักษ์ของพวกเขา”

บทที่ 11

ตั้งแต่สมัยของดาโรัส

ถึงสมัยปฏิบัติต่อพระคริสต์

1 “เช่นกันข้าพเจ้า ในปีต้นแห่งรัชกาลของดาโรัสคนมีเดีย คือข้าพเจ้าได้ยืน

หยัดเพื่อยืนยันและเพื่อเสริมกำลังให้พระองค์

2 และบัดนี้ ข้าพเจ้าจะสำแดงความจริงให้แก่ท่าน ดูเถิด จะยังมีกษัตริย์อีกสามองค์ขึ้นมาในเปอร์เซีย และองค์ที่สี่จะร่ำรวยยิ่งกว่าองค์อื่นทั้งหมดเป็นอันมาก และโดยกำลังของท่านด้วยทรัพย์ร่ำรวยของท่าน ท่านก็จะปลุกปั่นให้ทุกคนต่อสู้กับราชอาณาจักรแห่งกรีก

3 และกษัตริย์ที่มีอำนาจมากองค์หนึ่งจะขึ้นมา ผู้ที่จะปกครองด้วยอำนาจครอบครองอันยิ่งใหญ่ และกระทำตามความพอใจของท่าน

4 และเมื่อท่านจะขึ้นมานั้น ราชอาณาจักรของท่านจะถูกทำให้แตก และจะถูกแบ่งแยกออกไปตามทางลมทั้งสี่แห่งฟ้าสวรรค์ และจะไม่ตกอยู่กับทายาทของท่าน หรือตามอำนาจครอบครองซึ่งท่านเคยปกครองนั้น เพราะว่าราชอาณาจักรของท่านจะถูกถอนขึ้น คือสำหรับผู้อื่นนอกเหนือคนเหล่านั้น

5 และกษัตริย์แห่งถิ่นใต้จะเข้มแข็ง และประมุของค์หนึ่งของท่าน และประมุของค์นั้นจะเข้มแข็งกว่าท่าน และมีอำนาจครอบครอง และอำนาจครอบครองของท่านจะเป็นอำนาจครอบครองมืมา

6 และอีกหลายปีต่อมาท่านทั้งสองจะเข้าร่วมด้วยกัน เพราะธิดาของกษัตริย์แห่งถิ่นใต้จะมาเฝ้ากษัตริย์แห่งถิ่นเหนือเพื่อกระทำพันธมิตรกัน แต่เธอจะไม่รักษาน้ำใจของแขนไว้ และกษัตริย์จะไม่ยั่งยืน

(17) มธ 22:43-44 (18) 1 ซมอ 23:15 (19) ยน 11:3 (20) ดนล 10:13; กจ 12:23

(21) อสย 41:22; อมส 3:7 (1) ดนล 5:31; กจ 14:22 (2) สภข 22:21; อมส 3:7 (3) อฟ 1:11; ฮบ 2:4

(4) โยบ 20:5; สดต 37:35 (5) ดนล 11:8-9 (6) โยบ 38:15; สดต 10:5; อสค 30:21

และแขนของท่านด้วย แต่เธอจะถูกอายัดไว้ และคนทั้งหลายที่นำเธอมา และผู้ที่ให้กำเนิดเธอ และผู้ที่เสริมกำลังแก่เธอในเวลาเหล่านี้

7 แต่ผู้หนึ่งซึ่งออกมาจากกึ่งหนึ่งแห่งรากทั้งหลายของเธอจะขึ้นมาแทนที่ของกษัตริย์ ผู้ซึ่งจะยกมาพร้อมกับกองทัพ และจะเข้าไปในป้อมของกษัตริย์แห่งถิ่นเหนือ และจะรบกับพวกเขา และจะชนะ

8 และจะชนเอาบรรดาพระของพวกเขาย้ายไปยังอียิปต์ พร้อมกับพวกประมุขของพวกเขา และพร้อมกับบรรดาภาชนะอันมีค่าของพวกเขาก็ทำด้วยเงินและทองคำ และท่านจะคงอยู่นานกว่ากษัตริย์แห่งถิ่นเหนืออีกหลายปี

9 ดังนั้นกษัตริย์แห่งถิ่นใต้จะเข้ามาในเขตราชอาณาจักรของกษัตริย์แห่งถิ่นเหนือ และจะกลับไปยังแผ่นดินของท่านเอง

10 แต่บุตรชายทั้งหลายของท่านจะถูกปลุกปั่น และจะรวบรวมกองทัพใหญ่โตไว้ และคนหนึ่งจะมาอย่างแน่อน และไหลท่วมและผ่านเข้าไป แล้วคนนั้นจะกลับมาและถูกปลุกปั่น จนถึงป้อมปราการของท่าน

11 และกษัตริย์แห่งถิ่นใต้จะโกรธมาก และจะยกออกมาและต่อสู้กับท่าน คือกับกษัตริย์แห่งถิ่นเหนือ และท่านจะจัดกองทัพเป็นอันมาก แต่พลมากมายนั้นก็จะถูกมอบไว้ในมือของท่าน

12 และเมื่อท่านนำพลมากมายนั้นไปแล้ว

ใจของท่านก็จะผยองขึ้น และท่านจะท่มคนเป็นหมื่น ๆ ลง แต่ท่านจะไม่รับกำลังเพิ่มขึ้นโดยสิ่งนี้

13 เพราะว่ากษัตริย์แห่งถิ่นเหนือจะกลับมา และจะจัดกองทัพเป็นอันมากใหญ่โตกว่าครั้งก่อน และอีกหลายปีต่อมาจะยกมาอย่างแน่อนพร้อมกับกองทัพใหญ่โต และกับทรัพย์สมบัติมากมาย

14 และในเวลาเหล่านั้น จะมีหลายคนยืนขึ้นต่อสู้กับกษัตริย์แห่งถิ่นใต้ และบรรดานักปล้นแห่งชนชาติของท่านก็จะยกตัวเองขึ้นเพื่อจะทำให้นิมิตนั้นสำเร็จด้วย แต่พวกเขาก็จะล้มลง

15 ดังนั้นกษัตริย์แห่งถิ่นเหนือจะมา และก่อเซิงเทิน และยึดนครเหล่านั้นที่มีป้อมแข็งแรงที่สุดได้ และกำลังแห่งกองทัพของถิ่นใต้จะสู้ไม่ไหว และกองทัพที่คัดเลือกแล้วของท่าน และจะไม่มีกำลังใด ๆ ที่จะยืนหยัดอยู่ได้

16 แต่ผู้ที่ยกมาต่อสู้กับท่านจะกระทำตามความพอใจของท่านเอง และไม่มีผู้ใดจะยืนอยู่ต่อหน้าท่านได้ และท่านจะยังยืนอยู่ในแผ่นดินอันรุ่งโรจน์ ซึ่งโดยมือของท่านจะถูกเผาผลาญ

17 ท่านจะมุงหน้าของตนเพื่อจะเข้ามาพร้อมกับกำลังแห่งราชอาณาจักรทั้งหมดของท่านด้วย และบรรดาคนเที่ยงตรงจะมาพร้อมกับท่าน ท่านจะกระทำดังนี้ และท่านจะยกธิดาของพวกผู้หญิงให้กษัตริย์แห่งถิ่นใต้ โดยทำให้เธอเสียคน แต่เธอจะไม่ยืนเคียงข้างท่าน หรืออยู่ฝ่ายท่าน

(7) โยบ 14:7; อสย 9:14 (8) ปฐก 31:30; อพย 12:12 (10) ดนล 11:22; อสย 8:7-8

(11) 1 พกษ 20:13 (12) พบญ 8:14; 2 พกษ 14:10 (13) ดนล 11:6-7 (14) กจ 4:25-28; วว 17:17

(15) ยรม 5:10; อสค 17:17 (16) ดนล 11:3 (17) 2 พกษ 12:17; 2 พศด 20:3

18 ภายหลังสิ่งนี้ท่านจะมุงหน้าของตนไปตามเกาะต่าง ๆ และจะยึดเกาะเหล่านั้นเป็นอันมาก แต่ประมุขคนหนึ่ง เพื่อเห็นแก่ตนเอง จะทำให้การดำหนิที่ท่านเสนอนั้นลึกลง โดยปราศจากการดำหนิของตนเอง ท่านจะทำให้การดำหนินั้นมาสนองท่าน

19 แล้วท่านจะหันหน้าของตนมุ่งตรงไปยังป้อมปราการแห่งแผ่นดินของท่านเอง แต่ท่านก็จะสะดุดและล้มลง และไม่ถูกพบ

20 แล้วจะมีผู้หนึ่งขึ้นมาแทนที่ของท่าน ผู้ซึ่งจะเก็บส่วยเป็นอันมากในสง่าราศีแห่งราชอาณาจักรนั้น แต่ภายในไม่กี่วันเขาจะถูกทำลาย มิใช่ในความโกรธ หรือในการสู้รบ

อันทิโอคัส อีพิฟานีส

จะทำให้พระวิหารเป็นมลทิน

21 คนเลวทรามคนหนึ่งจะตั้งตัวขึ้นแทนที่ของเขา ผู้ซึ่งพวกเขาจะไม่มอบเกียรติศักดิ์แห่งราชอาณาจักรให้ แต่เขาจะยกเข้ามาอย่างสงบ และรับราชอาณาจักรนั้นด้วยคำสอพลอทั้งหลาย

22 และด้วยอำนาจของน้ำท่วมพวกเขาจะถูกกวาดไปต่อหน้าเขา และจะถูกหักเสียใช้แล้ว ประมุขผู้นั้นแห่งพันธสัญญาด้วย

23 และหลังจากการกระทำพันธมิตรกับเขา เขาจะประกอบกิจอย่างล่อลวง เพราะเขาจะขึ้นมา และจะเข้มแข็งขึ้นด้วยชนชาติเล็ก ๆ

24 เขาจะเข้ามาอย่างสงบแม้แต่ในบรรดา

สถานที่ที่อุดมที่สุดของแคว้นนั้น และเขาจะกระทำสิ่งซึ่งบรรพบุรุษของเขาไม่เคยกระทำ หรือปู่ทวดของบรรพบุรุษของเขา เขาจะกระจายในท่ามกลางพวกเขา คือเหยื่อ และของปล้น และทรัพย์สินสมบัติ ไข แล้ว และเขาจะออกอุบายทั้งหลายของเขาต่อผู้บรรดาที่กำลังเข้มแข็ง คือช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้น

25 และเขาจะปลุกปั่นกำลังของเขา และความกล้าหาญของเขาต่อสู้กับกษัตริย์แห่งถิ่นใต้ด้วยกองทัพมหึมา และกษัตริย์แห่งถิ่นใต้จะถูกปลุกปั่นให้ทำการสู้รบด้วยกองทัพมหึมายิ่งนักและเข้มแข็ง แต่เขาก็จะไม่ยืนอยู่ เพราะพวกเขาจะออกอุบายทั้งหลายต่อสู้เขา

26 ไขแล้ว คนทั้งหลายที่รับประทานส่วนแบ่งนั้นแห่งอาหารของเขาก็จะทำลายเขา และกองทัพของเขาก็จะไหลล้น และคนเป็นอันมากจะถูกฆ่าฟันล้มตาย

27 และใจของกษัตริย์ทั้งสององค์นั้นจะคิดปองร้าย และเขาทั้งสองจะพูดคำมุสาทั้งหลายร่วมโต๊ะกัน แต่ก็จะไม่จำเรอ เพราะวาระสุดท้ายก็ยังคงมาตามเวลาที่กำหนดไว้นั้น

28 แล้วกษัตริย์แห่งถิ่นเหนือก็จะกลับเข้าแผ่นดินของเขาพร้อมกับทรัพย์สินสมบัติมากมาย และใจของเขาก็จะมุ่งร้ายต่อพันธสัญญาบริสุทธิ์นั้น และเขาจะปฏิบัติงาน และกลับไปยังแผ่นดินของเขาเอง

29 พอถึงเวลาที่กำหนดไว้นั้นเขาจะกลับมา และมายังถิ่นใต้ แต่เหตุการณ์นั้นจะไม่

(18) ปฐม 10:4-5 (19) โยบ 20:8; สดต 27:2 (20) ดนล 11:7 (21) 1 ซมอ 3:13

(22) อสย 8:7-8; อมส 8:8 (23) ปฐม 34:13; สดต 52:2 (24) วนฉ 9:4; สภษ 17:8

(25) ดนล 11:2 (26) 2 ซมอ 4:2-12 (27) 2 ซมอ 13:26; สดต 12:2 (28) กจ 3:25 (29) ดนล 8:19

เป็นไปอย่างครั้งก่อนนั้นหรือครั้งต่อไป
30 เพราะว่ากองทัพเรือแห่งเมืองคิทธิม
จะมาปะทะกับเขา ฉะนั้นเขาจึงจะทุกข์ใจ
และกลับไป และจะเกรี้ยวกราดต่อพันธ
สัญญาบริสุทธินั้น เขาจะทำดังนี้ คือเขาจะ
หันกลับ และใช้ความเกลียดชังกับคน
เหล่านั้นที่ละทิ้งพันธสัญญาบริสุทธินั้น

31 และกองทัพจะยืนหยัดอยู่ฝ่ายเขา
และพวกเขาจะทำให้สถานบริสุทธินั้นแห่ง
กองกำลังเป็นมลทิน และจะให้เลิกเครื่อง
เผาบูชาประจำวันนั้นเสีย และพวกเขาจะ
ตั้งสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนนั้นซึ่งทำให้เกิด
การร้าวฉานเปล่าขึ้น

32 และคนเหล่านั้นที่กระทำอย่างคนชั่ว
ต่อพันธสัญญานั้น เขาจะทำให้เสื่อมทราม
ไปโดยคำสอพลอทั้งหลาย แต่ประชากร
ที่รู้จักพระเจ้าของพวกเขาอย่างแท้จริงจะ
เข้มแข็งและปฏิบัติงาน

33 และคนทั้งหลายที่เข้าใจในท่ามกลาง
ประชากรนั้นจะสอนคนเป็นอันมาก ถึง
กระนั้นพวกเขาก็จะล้มลงโดยดาบ และโดย
เปลวไฟ โดยการเป็นเชลย โดยถูกปล้น
นานหลายวัน

34 บัดนี้เมื่อพวกเขาจะล้มลงนั้น พวก
เขาจะได้รับความช่วยเหลือด้วยความช่วย
เหลือเล็กน้อย แต่หลายคนจะยึดติดกับ
พวกเขาด้วยคำสอพลอทั้งหลาย

35 และบางคนของพวกเขาที่มีความเข้าใจ
จะล้มลง เพื่อทดลองพวกเขา และเพื่อ
ชำระล้าง และเพื่อทำให้พวกเขาชาวสะ-
อาด จนกว่าจะถึงวาระสุดท้ายนั้น เพราะ

วาระนั้นก็ยังจะมาตามเวลาหนึ่งที่กำหนด
ไว้

ปฏิบัติต่อพระคริสต์

36 และกษัตริย์จะกระทำตามความพอใจ
ของเขา และเขาจะยกตนเองขึ้น และพอง
ตัวขึ้นเหนือพระทุกองค์ และจะพูดหลาย
สิ่งที่น่ามหัศจรรย์ต่อผู้พระเจ้าแห่งพระทั้ง
หลาย และจะเจริญจนพระพิโรธจะสำเร็จ
เพราะสิ่งที่ถูกกำหนดไว้นั้นจะถูกกระทำ

37 และเขาจะไม่เห็นแก่พระเจ้าแห่ง
บรรพบุรุษของเขา หรือความปรารถนา
ของพวกเขาผู้หญิง หรือเห็นแก่พระองค์ใด
เลย เพราะเขาจะพองตัวขึ้นเหนือทุกสิ่ง
ทุกอย่าง

38 แต่ในสถานที่ของเขา เขาจะถวาย
เกียรติแก่พระแห่งป้อมปราการ และพระ
องค์หนึ่งซึ่งบรรพบุรุษของเขาไม่เคยรู้จัก
เขาก็จะให้เกียรติด้วยทองคำและเงิน และ
ด้วยเพชรพลอยต่าง ๆ และด้วยบรรดา
สิ่งอันน่าปรารถนา

39 เขาจะกระทำดังนี้ในบรรดาป้อมปรา-
การที่เข้มแข็งที่สุด กับพระต่างชาติองค์
หนึ่ง ซึ่งเขายอมรับและเพิ่มพูนด้วย
สง่าราศี และเขาจะทำให้พวกเขาปกครอง
เหนือคนเป็นอันมาก และจะแบ่งแผ่นดิน
นั้นเพื่อผลประโยชน์

40 และพอถึงวาระสุดท้าย กษัตริย์แห่ง
ถิ่นใต้จะมาสู้กับเขา และกษัตริย์แห่งถิ่น
เหนือจะพุ่งเข้าใส่เขาอย่างลมหมุน ด้วย
บรรดาธรรมาศิก และด้วยทหารม้าทั้ง
หลาย และด้วยเรือรบเป็นอันมาก และ

(30) ปฐก 10:4; กตว 24:24 (31) วา 17:12 (32) สกษ 19:5 (33) อสย 32:3; ศคย 8:20-23

(34) มธ 7:15; วา 12:2-6 (35) มธ 16:17; ยน 20:25 (36) ดนล 11:16; ยน 5:30

(37) ปฐก 3:16 (38) 1 ทธ 4:1; วา 13:12 (39) วา 18:9 (40) ดนล 11:35; ศคย 9:14

เขาจะเข้ามาในประเทศเหล่านั้น แล้วจะไหลท่วมและผ่านข้ามไป

41 เขาจะเข้ามาในแผ่นดินที่รุ่งโรจน์ด้วย และหลายประเทศจะถูกโค่นล้ม แต่คนเหล่านั้นจะหนีพ้นไปจากมือของเขา คือเอโดมและโมอับ และคนใหญ่คนโตของคนอัมโมน

42 เขาจะยื่นมือของเขาออกต่อประเทศเหล่านั้นด้วย และแผ่นดินอียิปต์ก็จะหนีไม่พ้น

43 แต่เขาจะมีอำนาจเหนือทรัพย์สมบัติที่เป็นทองคำและเงิน และเหนือสิ่งประเสริฐทั้งปวงของอียิปต์ และคนลิเบียกับคนเอธิโอเปียก็จะอยู่ที่รอยเท้าของเขา

44 แต่ข่าวลือจากทางทิศตะวันออกและจากทางทิศเหนือจะทำให้เขาร้อนใจ ฉะนั้นเขาจะยกออกไปด้วยความกริ้วยิ่งนักที่จะทำลาย และล้างผลาญคนเป็นอันมากเสียอย่างสิ้นเชิง

45 และเขาจะปลุกพลับพลาทั้งหลายแห่งดาหนักของเขาระหว่างทะเลเหล่านั้นในภูเขาบริสทืออันรุ่งโรจน์นั้น แม้กระนั้นเขาจะมาถึงจุดจบของเขา และไม่มีใครจะช่วยเขาเลย”

บทที่ 12

ความทุกข์เข็มนา

ครั้งใหญ่

1 “และในเวลานั้น มีคาเอล จะลุกขึ้น เจ้าผู้พิทักษ์ยิ่งใหญ่ผู้ซึ่งยืนหยัดเพื่อลูกหลานแห่งชนชาติของท่าน และจะมีเวลาแห่งความยากลำบาก อย่างที่ไม่เคยมีมาตั้งแต่

มีประชาชาติหนึ่งจนถึงเวลาเดียวกันนั้น และในเวลานั้นชนชาติของท่านจะรับการช่วยให้พ้น คือทุกคนที่จะถูกพบบันทึกไว้ในหนังสือม้วนนั้น

การเป็นขึ้นมาจากความตาย

2 และคนเป็นอันมากในพวกที่หลับในผงคัสแห่งแผ่นดินโลกจะตื่นขึ้น บ้างก็จะเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์ และบ้างก็เข้าสู่ความอับอายและการถูกเหยียดหยามนิรันดร์

3 และบรรดาคนที่มีสติปัญญาจะส่องแสงเหมือนความสว่างจ้าแห่งท้องฟ้า และบรรดาผู้ที่หันคนเป็นอันมากมาสู่ความชอบธรรมจะเหมือนอย่างดวงดาวทั้งหลายเป็นนิตย์และเป็นนิตย์

ดาเนียลจงปิดถ้อยคำเหล่านี้

จนถึงวาระสุดท้าย

4 แต่เจ้า โอ ดาเนียลเอ๋ย จงปิดถ้อยคำเหล่านั้นไว้ และประทับตราหนังสือนั้นเสีย จนถึงวาระสุดท้ายนั้น คนเป็นอันมากจะวิ่งไปวิ่งมา และความรู้จะทวีมากขึ้น”

5 แล้วข้าพเจ้าคือดาเนียลได้มองดู และดูเถิด มีอีกสองคนยืนอยู่ คนหนึ่งยืนอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำข้างนี้ และอีกคนหนึ่งยืนอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำข้างโน้น

6 และคนหนึ่งพูดกับชายที่สวมเสื้อผ้าป่าน ผู้ซึ่งอยู่บนน้ำทั้งหลายแห่งแม่น้ำนั้นว่า “ยังอีกนานเท่าใดจึงจะถึงที่สุดปลายของสิ่งมหัศจรรย์เหล่านี้”

7 และข้าพเจ้าได้ยินชายที่สวมเสื้อผ้าป่าน ผู้ซึ่งอยู่บนน้ำทั้งหลายแห่งแม่น้ำนั้น เมื่อท่านได้ยกมือขวาของท่านและมือซ้ายของ

(41) อสย 11:13-15 (42) อสค 29:14; ศคย 10:10-11 (43) ยรม 46:9-10; อสค 38:5 (44) ดนล 11:11 (45) ยอล 2:20; วว 14:14-20 (1) ยด 1:9; วว 12:7 (2) โยบ 19:25-27 (3) สกษ 11:30 (4) ดนล 8:26 (5) ดนล 10:5-6 (6) ดนล 8:16; ศคย 1:12-13; อฟ 3:10 (7) พบญ 32:40; วว 10:5

ท่านผู้ฟ้าสวรรค์ และปฏิญาณโดยผู้ทรง
พระชนม์อยู่เป็นนิตยว่า ยังอีกวาระหนึ่ง
สองวาระ และครึ่งวาระ และเมื่อพระองค์
จะทรงทำให้การกระจัดกระจายอำนาจ
ของชนชาติอันบริสุทธิ์นั้นสำเร็จแล้ว สิ่ง
สารพัดเหล่านี้ก็จะเสร็จสิ้น

8 และข้าพเจ้าได้ยิน แต่ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ
แล้วข้าพเจ้าจึงพูดว่า “โอ นายของข้าพ
เจ้าเจ้าข้า อะไรจะเป็นอวสานของสิ่งเหล่านี้”

9 และพระองค์ตรัสว่า “จงไปตามทาง
ของเจ้าเถิด ดาเนียลเอ๋ย เพราะว่าถ้อยคำ
เหล่านั้นก็ถูกปิดไว้แล้ว และถูกประทับ
ตราไว้จนถึงวาระสุดท้ายนั้น

10 คนเป็นอันมากจะถูกชำระให้บริสุทธิ์

และจะถูกทำให้ขาวสะอาด และจะถูกทดลอง
แต่คนชั่วจะกระทำอย่างคนชั่ว และ
ไม่มีคนชั่วสักคนหนึ่งจะเข้าใจ แต่บรรดา
คนที่มีสติปัญญาจะเข้าใจ

11 และตั้งแต่วเวลาที่เครื่องเผาบูชาประจำ
วันนั้นจะถูกทำให้เลิกเสีย และสิ่งที่น่าสะ
อิดสะเอียนนั้นซึ่งกระทำให้เกิดการรกร้าง
ว่างเปล่าจะถูกตั้งขึ้น จะเป็นเวลาหนึ่งพัน
สองร้อยเก้าสิบวัน

12 ผู้ที่คอยอยู่และมาถึงหนึ่งพันสามร้อย
สามสิบห้าวันนั้นก็ได้รับพร

13 แต่เจ้าจงไปตามทางของเจ้าจนถึง
วาระสุดท้ายเถิด เพราะเจ้าจะได้หยุดพัก
สงบ และจะยืนอยู่ในส่วนของเจ้าเมื่อสิ้น
สุดวันทั้งหลายนั้น”

(8) ลก 18:34; ยน 12:16 (9) อสย 8:16; วว 10:4

(10) สดด 51:7; อสย 1:18 (11) มธ 24:15; มก 13:14

(12) รม 11:15; วว 20:4 (13) ดนล 12:9; 2 ทธ 4:7-8